I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)*

# NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 978/2000,

## annettu 8 päivänä toukokuuta 2000,

## lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Australiasta, Indonesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesteristä valmistettujen synteettikuitujen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

### A **MENETTELY**

#### 1 VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET JA PÄÄTTÄMINEN

(1) Väliaikaiset tasoitustullit otettiin käyttöön CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien Australiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen yhteisöön tuonnissa ja Korean tasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevaa samaa tuotetta koskeva menettely päätettiin asetuksella (EY) N:o 123/2000 ([2]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

Koska sitovaa näyttöä tuetusta tuonnista ei ollut, Indonesiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa ei otettu käyttöön väliaikaisia tasoitustoimenpiteitä. Kuitenkin päätettiin jatkaa tuosta maasta tulevan tuonnin tutkimusta erityisesti yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten kohtelun osalta ja koko maata koskevan tuontituen marginaalin määrittelemiseksi.

(2) Samanaikaisen polkumyyntitutkimuksen tuloksena otettiin komission asetuksella (EY) N:o 124/2000 ([3]) käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Australiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen yhteisöön tuonnissa.

#### 2 MYÖHEMPI MENETTELY

(3) Väliaikaisen tasoitustullin käyttöönoton jälkeen useat osapuolet esittivät huomautuksensa kirjallisesti. Asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä 'perusasetus', 11 artiklan 5 kohdan säännösten mukaisesti kaikille osapuolille, jotka olivat pyytäneet saada tulla kuulluiksi, annettiin siihen tilaisuus.

(4) Komissio jatkoi kaikkien lopullisia tuloksia varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkastamista.

(5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suositella lopullisten tasoitustullien käyttöönottoa Australiasta, Taiwanista ja Indonesiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa.

Niille annettiin myös määräaika, jonka aikana ne voisivat esittää huomautuksiaan tämän ilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

(6) Asianomaisten osapuolten toimittamat suulliset ja kirjalliset huomautukset otettiin huomioon, ja jos niitä pidettiin tarkoituksenmukaisina, ne otettiin huomioon lopullisissa päätelmissä.

### B **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

(7) Tarkasteltavana ovat karstaamattomat, kampaamattomat tai muuten kehruuta varten käsittelemättömät polyesteriä olevat synteettikatkokuidut, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 5503 20 00. Niistä käytetään yleisesti nimitystä polyesterikatkokuidut.

(8) Koska tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määrittelyä koskevia huomautuksia ei alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen saatu, vahvistetaan näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10—12 kappaleen päätelmät.

### C **TUET**

(9) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia koskevat päätelmät vahvistetaan näin ollen lopullisesti, jollei tässä asetuksessa erityisesti toisin todeta.

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.
([2]) EYVL L 16, 21.1.2000, s. 3.
([3]) EYVL L 16, 21.1.2000, s. 30.

I **AUSTRALIA**

1 JOHDANTO

(10) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Australian viranomaiset jättivät 17. tammikuuta 2000 kirjalliset huomautuksensa sen tiedoksiantoasiakirjan osalta, joka sisälsi niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden perustana olevat yksityiskohdat, joiden nojalla väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ainoan yhteistyöhön osallistuvan viejän huomautukset saatiin 14. tammikuuta 2000. Australian viranomaiset pyysivät saada tulla kuulluksi ja olivat komission yksiköiden kuultavana 4. helmikuuta 2000.

2 TUKIA KOSKEVAT SEIKAT

2.1 **Yleiset näkökannat**

(11) Australian viranomaiset väittivät, että tiedoksiantoasiakirjoissa ei esitetty ”niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden perustana olevia yksityiskohtia, joiden nojalla väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön”, kuten perusasetuksen 30 artiklassa säädetään. Koska Australian viranomaiset eivät olleet saaneet laskentamenetelmää ja väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottomenetelmää, tiedoksiantoasiakirjat olivat puutteellisia. Erityisesti oli jätetty toimittamatta pääomakulujen ja käyttöomaisuuden kertaluonteisiin tukiin liittyvä menetelmä.

(12) Vastauksena tähän väitteeseen katsotaan, että Australian viranomaisille lähetetty tiedoksiantoasiakirja siitä huolimatta, että Australian viranomaisilta ei saatu tällaista alustavaa tiedoksiantoa koskevaa pyyntöä, sisälsi yksityiskohtaisen tukia, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevan selvityksen. Siten mainitussa tiedoksiantoasiakirjassa tosiasiassa esitetään niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden perustana olevat yksityiskohdat, joiden nojalla väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Selvitys tuen määrän laskemiseksi käytetystä menetelmästä sisältyi tiedoksiantoasiakirjaan kaikkien tukiohjelmien osalta, joista saadut edut ovat tasoitustoimenpiteiden alaisia, ja kertaluonteisien avustusten osalta selvitys toistettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 30—32 kappaleessa.

(13) Perusasetuksen 30 artiklassa ei katsota vaadittavan tuen määrää koskevien tosiasiallisten yrityskohtaisten laskelmien toimittamista viranomaisille, erityisesti perusasetuksen 29 artiklan ja sen sisältämien luottamuksellisten tietojen käsittelysääntöjen mukaisesti. Nämä tiedot toimitettiin yhteistyöhön osallistuvalle viejälle alustavassa tiedoksiantoasiakirjassa. Lisäksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen 2 artiklan nojalla asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti kyseisen asetuksen sisällöstä, mukaan luettuna tasoitustullien tasosta.

2.2 **Yksilölliset järjestelmät**

2.2.1 *Tukijärjestelmä vientimarkkinoiden kehittämiseksi (EMDG)*

(14) Australian viranomaiset väittivät, että EMDG-järjestelmässä tehty ns. avustuksensaamistesti, jota kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 14—17 kappaleessa, ei sido avustusta odotettavissa oleviin vientituloihin, koska testin tarkoitus on varmistaa, että yrityksellä täytyy olla menestymisen mahdollisuus varmistamalla, että hakija suunnittelee riittävästi rahoitustaan ja hallintoaan.

(15) Todettiin, että tämän testin mukaan hakijan on osoitettava, että sillä on budjetoituja vientituloja, joiden saaminen ei ilmeisesti ole mahdotonta. Koska Australian viranomaiset eivät kiistäneet tätä, osoitettiin näin ollen, että ellei tulojen ennakoida koostuvan viennistä, EMDG-järjestelmän mukaista avustusta ei myönnetä. Tästä johtuen tuen katsotaan riippuvan tosiasiallisesti vientituloksesta, koska tutkimuksessa tarkastetut tosiasiat osoittivat, että tuen myöntäminen on itse asiassa sidottu ennakoituihin vientituloihin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä riippumatta testin ’tarkoituksesta’.

(16) Lisäksi on huomattava, että Australian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja kieltäytyivät toimittamasta jäljennöksiä asiakirjoista, jotka liittyivät yrityksen tosiasiassa saamaan avustukseen vedoten liikesalaisuusvaatimuksiin. Näin ollen ei voitu tarkastaa, toimittiko yritys tosiasiallisesti suunniteltuja vientituloja koskevat luvut myöntäville viranomaisille. Sekä yritykselle että Australian viranomaisille tehtiin tarkastuskäynnin aikana selväksi, että tämä kieltäytyminen saattaa johtaa siihen, että lopulliset päätelmät voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti. Koska näin ollen ei asetettu kyseenalaiseksi sitä, että ns. avustuksensaamistesti edellyttää tietojen toimittamista suunnitelluista vientituloista, katsotaan, että etu myönnettiin tällaisten ennakoitujen vientitulojen perusteella.

(17) Australian viranomaiset väittivät, että EMDG-järjestelmä ei riipu vientituloksesta, koska etu lasketaan palautuksena prosenttiosuudesta myynninedistämiskuluja, jotka eivät ole sidottuja tuotteen myyntiin. Lisäksi järjestelmä ei ole erityinen, koska se ei rajoitu viejiin, ja tukikelpoisuus perustuu ilman eri toimenpiteitä objektiivisiin kriteereihin.

(18) Koska järjestelmän mukainen tukikelpoisuus on tosiasiassa sidottu ennakoituihin vientituloihin, tuen katsotaan tosiasiallisesti riippuvan vientituloksesta perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä riippumatta tuen määrän tosiasiallisesta laskemisesta. Tällaisia vientitukia on pidettävä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti oikeudellisesti erityisinä.

(19) Australian viranomaiset väittävät, että EMDG-järjestelmä ei suosi kotimaisia tavaroita tuontitavaroiden kustannuksella, koska lainsäädäntö sallii Australiassa tai merentakaisissa maissa valmistettujen tavaroiden myynnin edistämisen.

(20) Vastauksena tähän väitteeseen viitataan vuodelta 1997 olevan EMGD-lain 4 osan 24 pykälään, jossa todetaan, että Australiassa valmistetut tavarat ovat tukeen oikeutettuja, jos ne täyttävät 50 prosentin australialaisen sisällön säännön, ja Australian ulkopuolella valmistetut tavarat tukeen oikeutettuja, jos ne täyttävät 75 prosentin australialaisen sisällön säännön. Tämän pykälän 3 ja 4 kohdan mukaan näistä australialaista sisältöä koskevista säännöistä voidaan poiketa riippuen Australian kauppakomission (Austrade) määritelmästä siitä, onko australialainen tuotantopanos näihin tavaroihin riittävä vai ei […] sen varmistamiseksi, että Australia saa merkittävää nettoetua niiden viennistä. Tämä osoittaa selvästi, että riippumatta siitä, onko tavarat valmistettu Australiassa vai sen ulkopuolella, niiden on täytettävä australialaista sisältöä koskeva vaatimus, ja näin ollen tuki riippuu kotimaisten tavaroiden käytön suosimisesta tuontitavaroiden kustannuksella perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa esitetyllä tavalla. Lisäksi Austraden määrittely siitä, onko australialainen tuotantopanos riittävä varmistamaan sen, että niiden viennistä saadaan merkittävää nettoetua, sitoisi tämän järjestelmän tosiasiallisesti ennakoituihin vientituloihin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

(21) Australian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja väittivät, että muita maksuja ei ole saatu, koska yritys ei enää voi saada muita tukia. Lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että koska tutkimusjakson aikana saatu tuki liittyi ennen tutkimusjakson alkua aiheutuneisiin kuluihin, sitä ei pitäisi pitää tasoitustullin käyttöönottoon johtavana.

(22) Katsotaan, että vaikka yritys ei saanut toistuvia tukia kyseessä olevan tuen jälkeen sen vuoksi, että se ei täyttänyt tukeen oikeuttavia vaatimuksia sen päivämäärän jälkeen ylittämällä tulokynnyksen, yrityksen tukikelvottomuus ei ollut pysyvää. Riippumatta siitä, saavuttavatko yrityksen tulot tason, joka alittaa EMDG-järjestelmässä asetetun vastaavan tason, se määritellään puhtaasti kaupan kehittymisen perusteella. Tämä ei oikeuta poikkeamaan yleisestä periaatteesta, jonka mukaan tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajalle annettavan sen edun mukaan, joka on tutkimusjaksona todettu kuten perusasetuksen 5 artiklassa kuvataan.

(23) Yleensä tuen saaminen tutkimusjaksona määräytyy sen ajankohdan mukaan, jolloin yritys saa edun. Koska tuki oli tässä tapauksessa maksettu yritykselle tutkimusjakson aikana, yrityksen katsotaan saaneen edun siihen päivämäärään mennessä.

(24) Näin ollen Australian viranomaisten ja vientiä harjoittavan tuottajan EMDG-järjestelmää koskevat vaatimukset hylätään ja alustavat päätelmät vahvistetaan.

(25) Yhteistyöhön osallistuva vientiä harjoittava tuottaja käytti hyväkseen tätä järjestelmää tutkimusjakson aikana ja sai 0,03 prosentin edun.

2.2.2 *Tuontiluottojärjestelmä (ICS)*

(26) Australian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja väittävät, että polyesterikatkokuitu ei ole tukikelpoinen tuote järjestelmän mukaan, jota kuvaillaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33—35 kappaleessa, ja että yritys ei ollut saanut yhtään polyesterikatkokuituihin liittyviä maksuja tai etuja. Tuontiluottojärjestelmään liittyvät edut koskivat muita tuotteita, ja ne maksettiin näistä tuotteista. Eri tuotteiden ristiintukemisesta ei ollut näyttöä. Komissio päätteli virheellisesti, että tuontiluottojen myynnistä saadut varat hyödyttivät kaikkia vientituotteita, koska käteisen käyttö ei liittynyt tiettyyn tuotteeseen. Oli myös väärin päätellä, että polyesterikatkokuitujen vienti olisi saanut etua tuontiluottojen myynnistä, koska suurin osa polyesterikatkokuiduista myydään vientimarkkinoilla. Tätä eivät tosiasiat tue, ottaen erityisesti huomioon yrityksen merkittävä myynti kotimarkkinoille.

(27) Katsotaan, että ristiintukemista ei esiinny tässä tapauksessa. Tuontiluottojärjestelmään liittyvät edut eivät rajoitu tiettyyn tuotteeseen. Yritys saa luottoa, jonka se voi muuttaa käteiseksi, joka ei ole sidottu mihinkään. Ei ole vaatimusta, jonka mukaan käteinen on käytettävä ainoastaan sen tuotteen viennin, myynnin tai tuotannon hyväksi, jota varten luoton määrä laskettiin. Koska tuesta saatu etu ei näin ollen liity tiettyyn tuotteeseen, joka ei ole tutkimuksen kohteena, tukien katsotaan hyödyttävän koko vientimyyntiä, mukaan luettuna polyesterikatkokuitujen vientimyynti. Lisäksi toteamusta, että tuontiluottoja maksettiin näistä (muista) tuotteista, eivät todisteet tue. Itse asiassa tarkastettiin, että yritys muutti kaikki tutkimusjakson aikana saadut tuontiluotot käteiseksi. On myös syytä todeta, että Euroopan komissio ei koskaan päätellyt, että koska suurin osa polyesterikatkokuiduista viedään, polyesterikatkokuitujen viennissä saatiin tuesta etua. Kysymys, myydäänkö suurin osa polyesterikatkokuiduista vientimarkkinoilla vai ei, ei vaikuta siihen, onko koko vienti, mukaan luettuna polyesterikatkokuitujen vienti, saanut etua tuontiluottojärjestelmän mukaisista maksuista.

(28) Australian viranomaiset väittivät myös, että koska tuontiluottojärjestelmä päättyy 30. kesäkuuta 2000, ei ole oikeutettua jatkaa tuen käyttöä tasoitustullin laskemisessa WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 19 artiklan 4 kohdan mukaan.

(29) Perusasetuksen 5 artiklassa todetaan, että tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajan saaman edun mukaan, joka on tuen tutkimusjaksona todettu. Koska tuontiluottojärjestelmän mukainen etu saatiin tutkimusjakson aikana, se otettiin huomioon tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän laskemisessa. Tietoja, jotka koskevat tukiohjelmien mahdollisia tutkimusjakson jälkeisiä muutoksia, ei tavallisesti oteta huomioon perusasetuksen 11 artiklan mukaisessa tuen tutkimuksessa. Tässä yhteydessä on syytä huomata, että perusasetuksen 19 artiklalla annetaan oikeus pyytää väliaikaista tarkastelua, jossa komissio voi muun muassa harkita, ovatko tukeen liittyvät olosuhteet muuttuneet merkittävästi. Australian viranomaisten vaatimus näin ollen hylätään.

Tuen määrän laskeminen

(30) Australian viranomaiset väittivät, että tuen määrää ei laskettu asianmukaisesti, koska on väärin, että ainoastaan vienti olisi 'ristiintuettua'. Oikea peruste olisi näin ollen kokonaismyynti eikä vientimyynti.

(31) Vastauksena tähän väitteeseen viitataan samanlaisen väitteen hylkäämisen syihin, joka koski pääomakulujen ja käyttöomaisuuden kertaluonteisten tukien perustetta sellaisena kuin se esitetään jäljempänä kansainvälisen kilpailukyvyn kannustinohjelmassa (IICP) ja investointien saamista alueelle koskevassa ohjelmassa (IAP). Koska, kuten edellä esitetään, tuki on vientituki, sen katsotaan hyödyttävän vientimyyntiä. Näin ollen tuki on laskettava jakamalla määrä vientimyynnille.

(32) Yhteistyöhön osallistuva vientiä harjoittava tuottaja käytti hyväkseen tätä järjestelmää tutkimusjaksona ja sai 3,48 prosentin edun.

2.2.3 *Investointien saamista alueelle koskeva ohjelma (IAP) ja kansainvälisen kilpailukyvyn kannustinohjelma (IICP)*

(33) Australian viranomaiset väittivät, että tutkimuksen aikainen yhteistyö onnistui. Vaikka IICP:hen ja IAP:hen liittyviä tukisopimuksia, jotka kuvataan yksityiskohtaisesti väliaikaista tullia koskeva asetuksen johdanto-osan 24—27 ja 38—41 kappaleessa, ei voitu toimittaa, niiden sisältämät tiedot ja selvitys ohjelmien tarkoituksesta, parametreistä ja toiminnasta toimitettiin komission yksiköille. Lisäksi perusasetuksen 28 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tietoja ei saa jättää huomiotta edellyttäen muun muassa, että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaisesti, niin kuin tässä tapauksessa oli. Lopuksi tällaisten todisteiden tai tietojen hylkäämisen syitä ei ilmoitettu eikä mainittu julkistetuissa päätelmissä, kuten perusasetuksen 28 artiklassa vaaditaan.

(34) Tarkastuskäynnin aikana Australian viranomaisille ja yhteistyöhön osallistuvalle vientiä harjoittavalle tuottajalle ilmoitettiin useita kertoja perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan sisältämästä säännöksestä, jonka mukaan kieltäytyminen tukisopimuksen ja siihen liittyvien asiaa tukevien asiakirjojen toimittamisesta saattaa johtaa siihen, että IICP- ja IAP-ohjelmien perusteella myönnettyjä tukia koskevat päätelmät tehdään käytettävissä olevien tietojen perusteella. Australian viranomaiset ja yhteistyöhön osallistuva vientiä harjoittava tuottaja eivät koskaan ilmoittaneet kaikkia kyseisten avustusten todellisia ehtoja komission yksiköille edes suullisesti. Tässä suhteessa olisi otettava huomioon, että Australian viranomaisten ja vientiä harjoittavan tuottajan antamia tietoja molempien ohjelmien tarkoituksesta, parametreistä ja toiminnasta ja kyseisten avustusten ehdoista ja määristä ei jätetty huomiotta, mikäli nämä tiedot olivat tarkastettavissa perusasetuksen 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Australian viranomaisten tekemän, mutta todeksi osoittamattoman väitteen, jonka mukaan IICP- tai IAP-ohjelmien mukaiset avustukset eivät riippuneet vientituloksesta, hylkäämisen syyt on selvästi esitetty alustavassa tiedoksiantoasiakirjassa ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28, 29, 40 ja 42 kappaleessa.

(35) Australian viranomaiset väittivät lisäksi, että Victorian osavaltion viranomaisten IAP-järjestelmän mukaisten avustusten maksamista koskevat tiedot oli jätetty huomiotta ja että Euroopan komission toteamukset siitä, että Victorian osavaltion viranomaisten maksamat avustukset riippuvat viennistä ja että vienti on vuodelta 1981 olevan Economic Development Actin tavoitteita, eivät ole paikkaansa pitäviä ja tosiasioihin perustuvia.

(36) IAP-järjestelmän mukaisen tosiasiallisen avustuksen ehtoja koskevat päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella, kuten edellä selostetaan. Näihin tosiasioihin kuului vuodelta 1981 olevan Economic Development Actin 3 pykälän 1 kohdan c alakohta, jossa todetaan, että taloudellisen kehityksen ministeriön tehtävänä on helpottaa, rohkaista, edistää ja toteuttaa muun muassa koko Victorian osavaltion teollisuuden vientikyvyn kehittämistä, ja valituksen tekijän lainaama Victorian osavaltion tilintarkastajan kertomus, jossa viitataan tutkimukseen osallistuvan vientiä harjoittavan tuottajan odotettuun viennin kasvuun.

(37) Kyseistä avustusta koskevassa asiaan kuuluvassa säännöksessä eli vuodelta 1981 olevan Economic Development Actin 13 pykälän 3 kohdassa, jossa asetetaan IAP:n tavoitteet, ei erityisesti mainita vientikyvyn kehittämistä vaan yleisempiä ehtoja kuten osavaltion tasapainoinen talouskehitys. Kuitenkin Victorian osavaltion liiketoiminta- ja työllisyysministeriön 1. syyskuuta 1993 julkaisemassa liiketoimintaa koskevassa tiedoksiannossa "Doing Business in Victoria" kuvailtiin IAP toteamalla muun muassa, että avustusta saavien hankkeiden on tarjottava merkittäviä taloudellisia nettoetuja Victorian osavaltiolle erityisesti viennin osalta ja että investointeja olisi tehtävä kauppaan suuntautuneille tärkeimmille aloille ja etusija annetaan kilpaileville vienti- tai tuontiyrityksille.

(38) Näin ollen katsotaan, että Australian viranomaisten esittämät IAP- ja IICP-järjestelmiä koskevat väitteet on hylättävä, ja vahvistetaan, että nämä tuet ovat perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vientituloksesta riippuvia tukia.

Tuen määrän laskeminen

(39) Australian viranomaiset väittivät, että IICP- ja IAP-järjestelmien mukaan myönnettyjen tukien osalta tuen saamisen perusteen olisi oltava kokonaismyynti eikä ainoastaan vientimyynti, koska tuet liittyivät käyttöomaisuuden hankintaan ja hyödyttivät näin ollen koko toimintaa.

(40) On tavallista, että vientituloksesta riippuvat tuet jaetaan vientimyynnille riippumatta siitä, onko ne myönnetty käyttöomaisuuden hankintaan vai ei. Voidaan kohtuudella olettaa, että vientiä edistämään tarkoitettujen tukiohjelmien edut liittyvät myös tähän vientiin ja että ne olisi näin ollen laskettava vientimyynnin perusteella. Tämä lähestymistapa noudattaa myös yhteisön ohjeita tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa.

(41) Yhteistyöhön osallistuva vientiä harjoittava tuottaja sai avustusta IICP- ja IAP-järjestelmistä tutkimusjakson aikana ja sai niistä 1,92 prosentin ja 0,64 prosentin edun.

3 TASOITUSTULLIN KÄYTTÖÖNOTON MAHDOLLISTAVIEN TUKIEN MÄÄRÄ

(42) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien vientitukien määrä on perusasetuksen säännösten mukaisesti arvon perusteella ilmaistuna tutkimuksen kohteena olevan viejän osalta seuraava:

| | EMDG | IICP | ICS | IAP | Yhteensä |
|---|---|---|---|---|---|
| Leading Synthetics | 0,03 % | 1,92 % | 3,48 % | 0,64 % | 6,07 % |

(43) Koska tutkimuksen kohteena oleva vientiä harjoittava tuottaja vastasi tosiasiassa kaikesta Australiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvasta tuonnista, koko maata koskeva painotettu keskimääräinen tukimarginaali ylittää tuen sovellettavan vähimmäistason, joka on yksi prosentti.

II **INDONESIA**

1 JOHDANTO

(44) Yksityiskohtaisten päätelmien ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen ei esitetty näkökantoja tai huomioita käytettävissä olevan määräajan kuluessa.

(45) Maailman kauppajärjestön tukisopimuksen liitteen VII soveltamisalaan kuuluvia maita koskevan vakiintuneen käytännön ja menettelyjen mukaisesti katsotaan, että 0,3 prosenttia pienemmät tuet eivät tuo etua. Tämä sääntö koskee ainoastaan yhteistyöhön osallistuvia vientiä harjoittavia yksilöllisen kohtelun saavia tuottajia.

2 OTANTA

(46) Jotta komission yksiköt pystyisivät perusasetuksen 27 artiklan nojalla valitsemaan otoksen, vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan 15 vuorokauden kuluessa menettelyn aloittamisesta ja toimittamaan perustiedot vientimyynnistään ja myynnistään kotimarkkinoille, tarkasteltavana olevan tuotteen valmistusta koskevista tarkoista toimenpiteistä ja kaikkien kanssaan etuyhteydessä olevien polyesterikatkokuitualan yritysten nimet ja toimet. Komissio ilmoitti myös asiasta Indonesian viranomaisille ja Indonesian vientiä harjoittavien tuottajien yhdistykselle.

a) *Yhteistyöhön osallistuvien yritysten alustava valinta*

(47) Seitsemän indonesialaista yritystä ilmoittautui ja toimitti pyydetyt tiedot määräajassa. Näitä yrityksiä pidettiin alustavasti yhteistyöhön osallistuvina ja ne otettiin huomioon otosta valittaessa.

Määräajassa ilmoittautuneet yritykset vastasivat tosiasiallisesti kaikesta Indonesiasta peräisin olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvasta tuonnista.

(48) Yhteistyöhön osallistuville yrityksille, joita ei sisällytetty lopulliseen otokseen, ilmoitettiin, että niiden viennissä mahdollisesti käyttöön otettava tasoitustulli laskettaisiin perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti.

(49) Yritysten, jotka eivät ilmoittautuneet annetun määräajan kuluessa, katsottiin kieltäytyvän yhteistyöstä.

b) *Otoksen valinta*

(50) Aluksi valittiin otokseen kolme indonesialaista yritystä sen jälkeen, kun Indonesian vientiä harjoittavien tuottajien yhdistystä oli kuultu. Yhdistys ehdotti kahden aluksi valitun yrityksen korvaamista kahdella muulla, joita ei kuitenkaan voitu pitää edustavampina kuin aluksi valittuja. Kaikille osapuolille tiedotettiin asiasta asianmukaisesti.

(51) Kyselylomakkeet lähetettiin kaikille kolmelle otokseen aluksi valitulle yritykselle. Tämän jälkeen yksi yrityksistä toimitti epätäydellisenä pidetyn vastauksen, joka oli lisäksi ristiriidassa niiden perustietojen kanssa, jotka se oli aikaisemmin toimittanut alustavaa otosta varten. Toinen yritys ei toimittanut täydellisenä ja merkittävänä pidettävää vastausta ja jätti ilmoittamatta asianmukaisesti komission yksiköille suhteestaan toiseen indonesialaiseen yritykseen. On syytä huomata, että molemmat yritykset olivat saaneet useita pyyntöjä, joissa määriteltiin tarkkaan tarvittavien tietojen luonne, ja niille näiden tietojen antamiseen annettua määräaikaa oli jatkettu. Tämän seurauksena näille kahdelle yritykselle ilmoitettiin yksityiskohtaisesti ne syyt, joiden perusteella niiden ei enää katsottu toimivan yhteistyössä tutkimuksessa, ja että tutkimuksen tulos saattaa olla niiden kannalta vähemmän suotuisa kuin jos ne olisivat osallistuneet yhteistyöhön.

(52) Ottaen huomioon otokseen aluksi valittujen yritysten yhteistyöstä kieltäytymisen tason komission yksiköt päättivät valita uuden otoksen perusasetuksen 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten lisättiin otokseen kaksi yhteistyöhön osallistuvaa indonesialaista yritystä, jotka olivat toimittaneet täydellisinä ja merkittävinä pidetyt vastaukset kyselylomakkeeseen saadakseen yksilöllisen tarkastelun. Indonesian vientiä harjoittavien tuottajien yhdistykselle, asianomaisille yrityksille ja Indonesian viranomaisille ilmoitettiin asiasta, eivätkä ne esittäneet vastalauseita.

(53) Kolmelle yritykselle, jotka lopulta kuuluivat otokseen ja osallistuivat täysipainoisesti tutkimukseen, annettiin kullekin oma tukimarginaali ja yksilöllinen tulli.

## 3 YHTEISTYÖSSÄ TOIMIVIEN VIEJIEN KÄYTTÄMÄT TUKIOHJELMAT

**BKPM-järjestelmät**

(54) Investointien koordinointihallitus (Badan Koordinasi Penanaman Modal — BKPM) on valtion virasto, joka toimii suoraan Indonesian tasavallan presidentin alaisuudessa. BKPM:n tehtävänä on avustaa presidenttiä hallituksen investointipolitiikkojen laatimisessa, ja se on vastuussa investointien suunnittelusta ja edistämisestä sekä investointien hyväksymis- ja lupamenettelyistä ja investointien toteuttamisen valvonnasta. BKPM:llä on myös keskeinen asema investointitoimien koordinoinnissa muiden valtion virastojen kanssa. BKPM osallistuu lisäksi alueelliseen kehittämiseen sekä negatiivisen investointiluettelon laadintaan ja hallinnoimiseen (Daftar Negative Investasi — DNI), joka sisältää alat, jotka on suljettu investointien ulkopuolelle, sekä alat, joilla investointeja säännellään.

(55) BKPM hyväksyy sekä ulkomaiset (Penanaman Modal Asing — PMA) että kotimaiset (PMDN) investoinnit. Yritykset, jotka BKPM hyväksyy joko PMA- tai PMDN-yrityksiksi, saavat vapautuksia tai helpotuksia tuontitulleista ja tuotantohyödykkeiden, nimittäin koneiden, laitteiden, varaosien ja lisälaitteiden tuontimaksuista sekä sellaisten raaka-aineiden tuonnissa, jotka on tarkoitus käyttää tuotannossa kokonaan kahden vuoden aikana.

(56) Ulkomaisia investointeja (PMA) sääntelee ensisijaisesti vuodelta 1967 oleva ulkomaisia pääomainvestointeja koskeva laki N:o 1, sellaisena kuin se on muutettuna lailla N:o 11 vuodelta 1970.

(57) Kotimaisia investointeja (PMDN) sääntelee kotimaisia pääomainvestointeja koskeva laki N:o 6/1968, sellaisena kuin se on muutettuna lailla N:o 12 vuodelta 1971.

(58) Lisäksi PMA-yrityksiä ja muita yrityksiä koskevat alakohtaiset politiikat, joita vastaavat valtion viranomaiset soveltavat, kuten ne, joista on säädetty teollisuuslailla N:o 5/1984, metsätalouslailla N:o 5/1967 ja maatalouslailla N:o 12/1992.

(59) Oikeusperusta tuontitullista vapauttamiselle ja varsinaisille vapautustoimenpiteille sisältyy joihinkin valtionvarainministeriön antamiin asetuksiin (N:o 297/KMK.01/1997, N:o 545/KMK.01/1997, N:o 546/KMK.01/1997 ja N:o 252/KMK.04/1998).

a) *Tukikelpoisuus*

(60) BKPM:n hyväksymät sekä PMA- että PMDN-investointihankkeet, mukaan luettuina olemassa olevat PMA- ja PMDN-yritykset, jotka laajentavat hankkeitaan tuottaakseen samanlaisia tuotteita enemmällä kuin 30 prosentilla olemassa olevasta kapasiteetistaan tai monipuolistamalla tuotteitaan, saavat näitä tukia.

(61) BKPM asettaa tukikelpoisuusehdot, joita näkyy päivitettävän usein. Näihin ehtoihin kuuluu tiettyjä ulkomaisten investointien rajoituksia, erityisesti velvoite ryhtyä yhteisyritykseen indonesialaisen yrityksen kanssa tietyille aloille investoitaessa.

(62) Negatiiviseen investointiluetteloon kuuluvien alojen investoinnit eivät ole sellaisenaan tukikelpoisia. Niihin kuuluu tiettyjä kemianteollisuuden aloja kuten syklamaatti- ja sakariiniteollisuus. Kahdentoista muun alan investoinnit ovat tukikelpoisia ainoastaan, jos ne täyttävät tietyt lisäehdot. Nämä alat on luetteloitu BKPM:n julkaisemassa Technical Manual — Implementation of Capital Investment 1998 -käsikirjassa, ja niihin kuuluvat muun muassa jodipitoista taloussuolaa, etyylialkoholia ja lannoitteita tuottavat teollisuudenalat.

(63) Ohjelman hallinnon osalta todettiin, että yrityksiin sovelletaan vastaavien ministeriöiden alakohtaisia politiikkoja/teollisuuspolitiikkoja.

b) *Käytännön toteutus*

(64) Ensimmäisenä toimitetaan hakemukset BKPM:lle, jossa arvioidaan niiden soveltuvuus eri näkökohtien kuten alakohtaisten politiikkojen, teknologian, markkinoiden ja rahoituksen osalta. Jos ne hyväksytään, BKPM myös sitten auttaa yrityksiä tarvittavien lupien kuten rakennus-, maanomistus- ja työlupien saannissa.

(65) Tuontitullia koskevia järjestelyjä voi saada myöhemmässä vaiheessa. Tätä varten on toimitettava niin kutsuttu pääluettelo tuotavista tuotantohyödykkeistä ja raaka-aineista PT. SUCOFINDO:n, teknisen tarkastustoimiston kautta, joka arvioi luettelon ja hyväksyttyään toimittaa sen edelleen BKPM:lle. BKPM lähettää sen jälkeen hyväksymiskirjeen ja tuontilisenssin.

c) *Tasoitustullin käyttöönoton mahdollisuutta koskeva päätelmä*

(66) BKPM-järjestelmät muodostavat tuen, koska kantamattomien tullien muodossa annetusta Indonesian viranomaisten taloudellisesta tuesta koituu vastaanottajalle välitöntä etua.

(67) Järjestelmät eivät ole perusasetuksen liitteiden I—III säännösten mukaisia palauttamisjärjestelmiä, koska tuotantohyödykkeitä ei käytetä tuotannossa eikä velvoitetta viedä raaka-aineet sisältävää valmista tuotetta ole.

(68) BKPM-järjestelmät eivät oikeudellisesti riipu vientituloksesta tai kotimaisten tavaroiden käytön suosimisesta tuontitavaroiden kustannuksella.

(69) Vaikka näitä järjestelmiä voidaan näköjään käyttää lukuisiin eri investointeihin, niissä nimenomaisesti rajataan tuki tiettyihin yrityksiin, jotka eivät toimi tietyillä aloilla. Lisäksi tiettyihin aloihin sovellettavien rajoitusten määrä ja laatu, erityisesti ne, jotka rajoittavat tukikelpoisuuden joko yrityksiin, jotka toimivat tietyillä aloilla ja tietyillä maantieteellisillä alueilla tai jättävät kokonaan tietyt alat investointien ulkopuolelle, eivät ole perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ehtojen mukaisia. Edellä mainitun perusasetuksen säännöksen mukaan tuen myöntävän viranomaisen on asetettava objektiiviset arviointiperusteet, jotka ovat puolueettomia eivätkä aseta tiettyjä yrityksiä muiden edelle ja jotka ovat luonteeltaan taloudellisia ja joita sovelletaan laajalti. Tästä johtuen näitä ohjelmia pidetään erityisinä perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan tarkoittamassa merkityksessä, koska ne rajoittavat mahdollisuuden saada tukea nimenomaan tiettyihin yrityksiin.

(70) Vaikka ei olisikaan perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan oikeudellista erityisyyttä, järjestelmä olisi tosiasiallisesti perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti erityinen, koska ei ole osoitettu, että tukikelpoisuus saadaan ilman eri toimenpiteitä, vaan että se perustuu enemmänkin tapauskohtaiseen päätökseen, jonka tekemiseen osallistuu tietty määrä valtion viranomaisia, jotka noudattavat vastaavien ministeriöiden soveltamia alakohtaisia teollisuuspolitiikkoja. Tosiasiallisia tietoja ei annettu tukiohjelman käytöstä eikä tavasta, jolla myöntävät viranomaiset käyttivät harkintavaltaa. Tämän perusteella päätellään, että BKPM-järjestelmiä pidetään vaihtoehtoisesti erityisinä myös perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ja näin ollen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavina.

d) *Tuen määrän laskeminen*

(71) Saadun edun määrittely perustui tutkimusjakson aikana kantamattomien tullien määrään raaka-aineiden ja varaosien osalta ja 1.1.1988 ja tutkimusjakson lopun välisenä ajanjaksona tuotantohyödykkeiden osalta, joihin sovellettiin kyseisen tuotannonalan tavallista 17 vuoden poistoaikaa. Koska järjestelmät eivät riipu vientituloksesta, koko etu on jaettu kokonaisliikevaihdolle. Näin saatua määrää oikaistiin sitten tutkimusjakson aikaisten pankkilainojen keskimääräisellä markkinakorolla, joka määritettiin 24,61 prosentiksi.

(72) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa käytti näitä järjestelmiä, mutta ne eivät saaneet niistä etua edellä selvitetyn politiikan mukaisesti.

**BAPEKSTA-järjestelmät**

(73) Tuontitullien, tulleista vapautusten ja tullinpalautusten hallinnointikeskus (BAPEKSTA) voi hakemuksesta myöntää tuontitullia koskevan vapautuksen tai palautuksen sekä ylellisyystavaroiden arvonlisäveron ja myyntiveron kantamatta jättämisen vientiä varten edelleen jalostettavien tavaroiden tuonnissa.

(74) Järjestelmä kattaa vapautuksen myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullista, kun taas palautusjärjestelmää sovelletaan tuotuihin tuotantopanoksiin, jotka on jo käytetty maasta vietyyn tuotteeseen.

(75) Oikeusperusta on valtiovarainministeriön 1. joulukuuta 1997 antama asetus N:o 615/KMK.01/19977.

a) *Tukikelpoisuus*

(76) BAPEKSTA-järjestelmät ovat indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien käytettävissä BAPEKSTA:lle tehdyn hakemuksen perusteella.

(77) Saadakseen vapautuksen yrityksen on jälleenvietävä 100 prosenttia maahan tuoduista aineista valmiiden tavaroiden muodossa kahdentoista kuukauden kuluessa tuontipäivämäärästä, jollei tuotantojakso ole pitempi kuin kaksitoista kuukautta. Siinä tapauksessa voidaan tehdä poikkeus. Yrityksen on myös annettava vakuus pankkitakuuna, joka kattaa tullivapautuksen ja tavallisesti maksettavan arvonlisäveron ja myyntiveron määrän.

(78) Saadakseen palautuksen yritykseltä edellytetään, että se on jo vienyt maasta valmiit tavarat. Tuonnin on oltava tapahtunut korkeintaan 12 kuukautta ennen vietyjen tavaroiden lähettämistä.

(79) Molempien järjestelmien osalta vienti voi tapahtua myös tullivalvonnassa oleville alueille Indonesiassa.

b) *Käytännön toteutus*

(80) Vapautuksen saadakseen yritysten on toimitettava lomake, joka sisältää odotettavissa olevan tuontituloksen, tuontitavaroiden arvioidun tarpeen ja arvion tavallisesti maksettavista tulleista ja veroista. Niiden on myöhemmin joka kuudes kuukausi toimitettava vientikertomus BAPEKSTA:lle.

(81) BAPEKSTA voi myöhemmin tarkastaa asianomaisen yrityksen tilintarkastuskertomukset.

(82) Palautuksen saadakseen yrityksen on toimitettava lomake, josta käy ilmi tuontialkuperää olevien tavaroiden, joista tulli ja verot on kannettu, ja vietyjen tavaroiden välinen yhteys sekä tuonti- ja vientiasiakirjat.

(83) BAPEKSTA:lla on oikeus tarkastaa nämä asiakirjat tekemällä tarkastuksia asianomaisen yrityksen tiloissa.

c) *Tasoitustullin käyttöönoton mahdollisuutta koskeva päätelmä*

(84) Indonesian viranomaiset väittivät, että BAPEKSTA-järjestelmät ovat tavallisia kansainvälisten velvoitteiden mukaisia tullinpalautusjärjestelmiä. Yrityksiä, joiden havaittiin käyttävän näitä järjestelmiä väärin ja saavan ylimääräisiä vapautus- tai palautussummia, rangaistaisiin. Väitettiin myös, että tietokonejärjestelmiä käytettiin tuonti- ja vientitapahtumien vastaavuuden laskemiseksi ja sen varmistamiseksi, mitkä tuotantopanokset käytettiin vientitavaroiden tuotantoon ja missä määrin.

(85) Indonesian viranomaiset eivät kuitenkaan pystyneet toimittamaan riittävää näyttöä tehokkaan tarkastusjärjestelmän olemassaolosta.

(86) Perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohdassa ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohdassa säädetään, että kun todetaan, että viejämaan viranomaisilla ei ole käytössään tällaista järjestelmää, viejämaan on tavallisesti suoritettava asiaan liittyvä tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin tai todellisuudessa tapahtuneisiin maksusuorituksiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko maksuja suoritettu liikaa. Indonesian viranomaiset eivät suorittaneet tällaista tutkimusta. Komissio ei näin ollen tutkinut, oliko vietyjen tavaroiden tuotannossa käytettyjen tuontipanosten tuontimaksuja tosiasiallisesti palautettu liikaa.

(87) BAPEKSTA-järjestelmät muodostavat tuen, koska tullivapautusten tai tullinpalautusten muodossa annetusta Indonesian viranomaisten taloudellisesta tuesta koituu vastaanottajalle välitöntä etua. Se on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva tuki (se on vientituki perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan säännösten mukaisesti), ja näin ollen sitä on pidettävä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityisenä.

d) *Tuen määrän laskeminen*

(88) Viejien saama etu on laskettu tutkimusjakson aikana myönnettyjen tullivapautusten määrän perusteella, joka on jaettu tutkimusjakson aikaisen koko viennin liikevaihdolle. Tätä määrää oikaistiin lisäämällä siihen puolet 24,61 prosentista, joka oli pankkilainojen keskimääräinen markkinakorko tutkimusjakson aikana.

(89) PT Indorama Synthetics käytti hyväkseen näitä järjestelmiä ja sai 1,4 prosentin edun.

## 4 TUKIOHJELMAT, JOITA YHTEISTYÖSSÄ TOIMIVAT VIENTIÄ HARJOITTAVAT TUOTTAJAT EIVÄT KÄYTTÄNEET

(90) Todettiin, että yhteistyössä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat eivät saaneet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia seuraavista ohjelmista:

— Tuloverojärjestely, joka perustuu 8. heinäkuuta 1996 annettuun hallituksen asetukseen N:o 45 ja 14. tammikuuta 1999 annettuun presidentin asetukseen N:o 7.

— Tullivalvonnassa olevat alueet, joista säädetään 4. kesäkuuta 1996 annetulla hallituksen asetuksella N:o 33/1996 ja Indonesian tasavallan valtiovarainministeriön päätöksillä (N:o 291/KMK.05/1997, N:o 547/KMK.01/1997 ja N:o 292/KMK.01/1998).

## 5 TASOITUSTULLIN KÄYTTÖÖNOTON MAHDOLLISTAVIEN TUKIEN MÄÄRÄ

(91) Komissio rajoitti tutkimuksensa soveltamalla perusasetuksen 27 artiklan mukaista otosta. Perusasetuksen 27 artiklan 4 kohdan nojalla päätettiin, että kahden otokseen valitun yrityksen yhteistyöstä kieltäytyminen vaikuttaisi merkittävästi tutkimuksen tulokseen ja näin ollen oli valittava uusi otos. Otokseen kuuluneiden yhteistyöhön osallistuneiden vientiä harjoittavien tuottajien tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä vahvistettiin seuraavasti:

| | BKPM-järjestelmät | BAPEKSTA-järjestelmät | Yhteensä |
|---|---|---|---|
| PT. Indorama Synthetics TbK | 0,0 % | 1,41 % | 1,41 % |
| PT. Panasia Indosyntec TbK | 0,0 % | 0,0 % | 0,0 % |
| PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries | 0,0 % | 0,0 % | 0,0 % |

(92) Perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti sellaiseen tuontiin, joka on peräisin 27 artiklan mukaisesti ilmoittautuneilta viejiltä tai tuottajilta, mutta joka ei ole kuulunut tutkimuksen piiriin, sovellettava tasoitustulli ei saa ylittää näytteeseen valittujen osapuolten osalta määritetyn tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän painotettua keskiarvoa. Näin ollen otokseen kuulumattomien yhteistyöhön osallistuneiden vientiä harjoittavien tuottajien tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä vahvistettiin seuraavasti:

| | BKPM-järjestelmät | BAPEKSTA-järjestelmät | Yhteensä |
|---|---|---|---|
| PT. GT Petrochem Industries TbK | 0,0 % | 0,45 % | 0,45 % |
| PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation | 0,0 % | 0,45 % | 0,45 % |

(93) Perusasetuksen säännösten mukaan yhteistyöhön osallistuneiden vientiä harjoittavien tuottajien tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä vaihtelee arvon perusteella ilmaistuna 0 ja 1,0 prosentin välillä ja on näin ollen Indonesian osalta alle tuen sovellettavan vähimmäistason, joka on kolme prosenttia.

(94) Kaksi otoksen ulkopuolelle jätettyä yritystä, PT. Global Fiberindo ja PT. Polysindo Eka Perkasa, edustivat huomattavaa osaa (yli 30 %) tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista yhteisöön. Näin ollen lopulliset päätelmät näiden kahden yrityksen ja kaikkien yhteistyöstä tässä menettelyssä kieltäytyneiden yritysten osalta tehdään käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti.

(95) Tällä perusteella tutkimus on antanut näyttöä sellaisten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien olemassaolosta, joita yhteistyöstä kieltäytyneet vientiä harjoittavat tuottajat voivat käyttää. Katsotaan, että kyseisten tuottajien kieltäytyminen yhteistyöstä johtuu tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien Indonesian osalta yli tuen sovellettavan enimmäistason ylittävien tukien käytöstä ja niistä saadusta edusta. Jotta ei palkittaisi yhteistyöstä kieltäytymistä, näiden kahden yrityksen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä vahvistettiin perusasetuksen 28 artiklan säännösten mukaisesti ja valituksessa olleiden tietojen ja tutkimuksen päätelmien perusteella seuraavasti:

| | BKPM-järjestelmät (Kotimainen tuki) | BAPEKSTA-järjestelmät (Vientituki) | Yhteensä |
|---|---|---|---|
| PT. Global Fiberindo | 5 % | 5 % | 10 % |
| PT. Polysindo Eka Perkassa | 5 % | 5 % | 10 % |
| Muut yritykset | 5 % | 5 % | 10 % |

(96) Koko maata koskeva painotettu keskimääräinen tukimarginaali kaikkien tutkittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta (kaksi yhteistyöstä kieltäytynyttä yritystä mukaan luettuina), jotka edustavat tarkastelun kohteena olevan Indonesiasta peräisin olevan tuotteen lähes koko vientiä yhteisöön, ylittää tähän maahan sovellettavan 3 prosentin vähimmäismarginaalin.

III **TAIWAN**

1 JOHDANTO

(97) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen viranomaiset esittivät 17. ja 19. tammikuuta 2000 päivätyissä kirjeissä näkökantansa tiedoksiantoasiakirjan osalta, joka sisälsi niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden perustana olevat yksityiskohdat, joiden nojalla väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Lukuisia kirjallisia huomautuksia saatiin vientiä harjoittavilta tuottajilta, jotka kaikki pyysivät saada tulla kuulluiksi ja joita kuultiin 15. helmikuuta 2000.

2 YLEISET NÄKÖKANNAT

2.1 **Tarkasteltavina olevien järjestelmien erityisyys**

(98) Vientiä harjoittavat tuottajat esittivät joitakin yleisiä huomautuksia erityisyyskäsitteen tulkinnasta. Tutkitun tuen erityisyyden määrittely on tehty perusasetuksen säännösten, erityisesti sen 3 artiklan perusteella. Vientiä

harjoittavien tuottajien huomautukset on otettu huomioon määriteltäessä perusasetuksen 3 artiklan nojalla, sisältävätkö tutkitut järjestelmät tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia erityisiä tukia. Näin ollen tapa, jolla eri järjestelmien erityisyys on määritelty, on tarvittaessa selvitetty kutakin järjestelmää koskevassa jaksossa ja lisäksi väliaikaiseen asetukseen sisältyvissä päätelmissä.

### 2.2 **Vallitsevan markkinakoron laskeminen**

(99) Alustavasti oli päätetty soveltaa tässä tutkimuksessa yleistä 9,03 prosentin korkokantaa. Tämä korko määritettiin tutkimuksen aikana saatujen tietojen perusteella, joita pidettiin tähän tarkoitukseen soveltuvina. viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat kyseenalaistivat tämän korkokannan luotettavuuden.

(100) Tämän väitteen takia komission yksiköt laskivat uudelleen yleisesti sovellettavan korkokannan. Asiaankuuluva vertailukorko asetettiin 8,52 prosenttiin, ja se saatiin ottamalla lainojen kuukausittaiset markkinakorot, joita Taiwanin 37 kotimaista pankkia veloitti tutkimusjakson aikana. Nämä korkokannat ovat julkisesti saatavissa ja muodostavat osan Kiinan kansantasavallan keskuspankin taloustutkimusosaston kuukausittain julkaisemista taloustilastoista.

(101) Väitettiin myös, että alustaviin päätelmiin käytetyn korkokannan olisi pitänyt olla se, jota käytetään vertailukelpoisiin lainoihin, ja että komission soveltama korkokanta ei missään tapauksessa vastaa sen korkokannan tasoa, jonka yritykset voivat saada markkinoilla, ja että markkinakorkoisia lainoja annettiin tosiasiassa yrityksille tutkimusjakson aikana. Vertailukelpoisen lainan olisi oltava samankaltainen määrältään, käyttötarkoitukseltaan ja takaisinmaksuajaltaan. Kyseisillä vientiä harjoittavilla tuottajilla ei havaittu olevan yhtään tällaista vertailukelpoista lainaa. Näin ollen edellä kuvattu vertailukorkokannan laskemismenetelmä vahvistetaan.

### 2.3 **Korkokannan soveltaminen tuen määrän laskemiseen**

(102) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio on väärässä lisätessään Taiwanin tutkimusjakson aikaisen keskimääräisen markkinakoron mukaisen koron ohjelmiin, joiden on havaittu olevan tukia.

(103) Koron tuen nimellisarvoon lisäämisen oikeusperustat ovat perusasetuksen 5, 6 ja 7 artiklat, jotka sisältävät tuen määrän laskemista koskevat säännökset, jollaisiksi ne on kehitetty komission ohjeissa tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa.

(104) Perusasetuksen 5 artiklan nojalla tuen määrä on laskettava tukea saavalle yritykselle annettavan edun mukaan, jonka on havaittu olleen olemassa tutkimusjakson aikana, eikä yksinomaan sen rahamäärän nimellisarvon mukaan aikana, jolloin se siirretään saajalle tai julkinen viranomainen on siitä luopunut. Tällainen lähestymistapa on erityisesti tuen määrän laskemista tasoitustullitutkimuksissa koskevissa komission ohjeissa, joissa todetaan, että tuen määrän nimellisarvo on muutettava tutkimusjakson aikana vallinneeksi arvoksi käyttämällä tavanomaista markkinakorkoa.

(105) Väitettiin myös, että tätä menetelmää ei voida soveltaa verohuojennusten väitettyihin tukimääriin, koska yritysten pyytämiä verohuojennuksia käytetään ainoastaan vuotuisessa veroilmoituksessa, joka tehdään seuraavan vuoden maaliskuun 31. päivään mennessä. Vientiä harjoittavat tuottajat väittävät sen vuoksi, että he eivät saa etua ennen kyseistä päivämäärää.

(106) Vastauksena tähän väitteeseen katsotaan, että koska etu koostuu joka vuosi kannettavan välittömän veron vähennyksestä, etukin toistuu myös vuosittain. Näin ollen etuun olisi sisällytettävä siitä koituva korko, ettei näiden verosäästöjen suuruista summaa tarvitse lainata avoimilta markkinoilta.

### 2.4 **Tukien arviointi tarkasteltavana olevan tuotteen osalta**

(107) Taiwanin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että komission olisi pitänyt yhdistää väitetyt tukijärjestelmät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen tuen määrän laskemiseksi lukemalla siihen kuuluviksi edut, jotka voidaan erityisesti yhdistää tuotantolinjoihin siinä määrin kuin ne liittyvät suoraan tarkasteltavina olevaan tuotteeseen.

(108) Tuen määrän laskemista tasoitustullitutkimuksissa koskevissa komission ohjeissa mainitaan nimenomaisesti, että jos tuesta saatu etu rajoittuu erityiseen tuotteeseen, tukimäärän jakamisessa käytettävän perusteen olisi vastattava ainoastaan asianomaisen tuotteen myyntiä (tai vientimyyntiä). Muussa tapauksessa jakoperusteena olisi käytettävä edunsaajan kokonaismyyntiä (tai vientimyyntiä).

(109) Komissio on laskelmissaan noudattanut tätä lähestymistapaa, kuten vientiä harjoittavat tuottajat oikein totesivat raaka-aineiden tuontitullivapautuksen osalta. Tässä erityistapauksessa etua havaittiin ainoastaan kuitujaossa, ja näin ollen käytettiin vastaavaa myynnin perustetta. Kaikkien muiden esitettyjen järjestelmien osalta todettiin, että edut eivät liittyneet erityiseen tuotteeseen, ja näin ollen perusteena käytettiin kokonaismyyntiä.

3 YKSILÖLLISET JÄRJESTELMÄT

### 3.1 **Verohuojennukset automaatiota ja saastumisen valvontaa edistävien laitteiden hankinnasta**

(110) Taiwanin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio arvioi tätä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 49—58 kappaleessa esitettyä järjestelmää väärin tuen erityisyyden osalta. Erityisesti väitettiin, että automaatiota ja saastumisen valvontaa edistäviä laitteita koskeviin verohuojennuksiin sisältyvä väitetty tuki ei riipu kotimaisten tavaroiden käytön suosimisesta tuontitavaroiden kustannuksella eikä sitä näin ollen voida pitää erityisenä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

(111) Vaikka ohjelmasta saa verohuojennusta maahan tuoduille ja kotimaassa valmistetuille laitteille, kotimaisen laitteiden hankinnan tuki on kaksinkertainen. Näitä kahta verohuojennusta pidetään erillisinä ohjelmina kotimaassa hankittujen laitteiden ja maahan tuotujen laitteiden osalta. Yritys ei olisi saanut lainkaan verohuojennusta, ellei kotimaassa valmistetuista laitteista annettaisi 20 prosentin verohuojennusta. Kymmenen prosentin huojennusta ei voida pitää tavanomaisena verohuojennuksena, koska sen saa ainoastaan maahantuoduista laitteista. Koska 20 prosentin verohuojennuksen saa ainoastaan kotimaassa valmistetuista laitteista mutta ei maahantuoduista laitteista, se on riippuvainen kotimaisten tavaroiden käytöstä tuontitavaroiden sijasta. Tämä verohuojennus on näin ollen erityistä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tuonninkorvaamistukea.

(112) Saman periaatteen mukaisesti 10 prosentin huojennuksen saa ainoastaan maahan tuoduista koneista, ja se rajoittuu näin ollen yrityksiin, jotka ostavat tällaisia maahan tuotuja koneita. Tällaisen rajoituksen ei katsota olevan objektiivinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä, koska se suosii tiettyjä yrityksiä toisten kustannuksella. Lisäksi arviointiperusteet eivät ole luonteeltaan taloudellisia eikä niitä sovelleta laajalti. Näin ollen tuki on erityinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

Tuen määrän laskeminen

(113) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien laskemisen osalta vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että 15 prosenttia 20 prosentin verohuojennuksesta kotimaassa valmistettujen koneiden hankintaan ei voi johtaa tasoitustullin käyttöönottoon, koska tällaisen verohuojennuksen saa riippumatta siitä, mistä tavarat ovat peräisin. Tätä väitettä ei pidetä oikeutettuna. Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä muodostuu verohuojennusten koko määrästä, koska kotimaasta ostetun laitteiston 20 prosentin verohuojennusta ei voida pitää poikkeuksena tavanomaisesta 10 prosentin verohuojennuksesta. Kuten edellä selvitettiin, molempia verohuojennuksia pidetään erillisinä ohjelmina kotimaasta ostetun laitteiston osalta ja vastaavasti maahantuotujen laitteiden osalta. Yritys ei olisi saanut lainkaan verohuojennusta, ellei kotimaassa valmistetuista laitteista annettaisi 20 prosentin verohuojennusta. Kymmenen prosentin huojennusta sovelletaan ainoastaan maahan tuotuihin laitteisiin, se ei ole yleinen verohuojennus. Näin ollen komissio päätteli, että tuen määrä on koko se tulo, josta Taiwanin viranomaiset olivat luopuneet.

(114) Vientiä harjoittavien tuottajien saama etu on laskettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 57 kappaleessa selvitetyllä tavalla kuitenkin niin, että tutkimusjakson aikana kantamatta jätettyjen verojen määrään lisättyä keskimääräistä markkinakorkoa oikaistiin edellä selvitetyllä tavalla.

(115) Taiwanin viranomaiset väittivät lisäksi, että koska tuki liittyy käyttöomaisuuden hankintaan, se olisi laskettava jakamalla tuki kyseisen tuotannonalan käyttöomaisuuden tavalliselle poistoajalle.

(116) Katsotaan, että välittömien verojen säästämisen muodossa saadut edut eivät yleensä liity käyttöomaisuuden hankintaan. Välittömiä veroja koskevat edut liittyvät pikemminkin välittömiä veroja koskevan verovelvollisuuden alentamiseen kuin käyttöomaisuuden hankintaan, koska tällainen välittömiä veroja koskeva verovelvollisuus on tavallisesti olemassa riippumatta siitä, hankitaanko käyttöomaisuutta vai ei. Tämä lähestymistapa on myös tuen määrän laskemista tasoitustullitutkimuksissa koskevien komission ohjeiden mukainen, sellaisina kuin ne ovat määritettyinä erityisesti ohjeiden liitteenä olevassa taulukossa 2. Näin ollen järjestelmästä saatu etu laskettiin tutkimusjakson aikana säästyneiden tuloverojen perusteella perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(117) Kaksi yritystä käytti hyväkseen tätä järjestelmää tutkimusjakson aikana. Toinen sai siitä 0,42 prosentin ja toinen 0,40 prosentin edun.

### 3.2 **Verohuojennukset merkittäviin yrityksiin tehtävistä investoinneista**

(118) Taiwanin viranomaiset väittivät, että tämä järjestelmä ei muodosta tukea, koska siihen ei kuulu rahoituksen antamista investointiyrityksille. Verohuojennuksia annetaan ainoastaan investoiville osakkeenomistajille eikä osakkeita liikkeelle laskeville yhtiöille.

(119) Katsotaan, että Taiwanin viranomaiset antavat taloudellista tukea yrityksille, jotka pyytävät verohuojennusta, eli merkittäviin yrityksiin investoiville yrityksille. Tämä taloudellinen tuki valtion menettämien tulojen muodossa johtaa investoivien osakkeenomistajien etuun alennetun verovelvollisuuden muodossa. Tämä investoivan yrityksen saama etu oikeuttaa tasoitustullin käyttöönottoon, ei niiden yritysten saama etu, joihin investointeja tehdään.

(120) Taiwanin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että tämä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 59—66 kappaleessa kuvattu järjestelmä koskee verohuojennusta, joka on yleisesti käytettävissä eikä ole näin ollen erityinen, koska tähän ohjelmaan voivat osallistua kaikki oikeushenkilöt, jotka investoivat tiettyihin yrityksiin. Erityisesti väitetään, että järjestelmän tukikelpoisuus ei rajoitu tiettyihin yrityksiin, että se on objektiivinen, automaattinen ja puolueeton ja että yritys ei saa verohuojennusta sen takia, että se tuottaa tarkasteltavana olevaa tuotetta.

(121) Näiden väitteiden osalta komissio totesi, että tuen saaminen tästä ohjelmasta on nimen omaan rajoitettu yrityksiin, jotka investoivat tiettyihin yrityksiin, koska kaikki osakkeisiin investoinnit eivät oikeuta verohuojennuksiin. Ainoastaan rajoitettuun määrään yrityksiä eli merkittäviin teknologiayrityksiin ja kehitysyrityksiin tehdyt investoinnit oikeuttavat verohuojennukseen.

(122) Lisäksi, vaikka komissio myöntääkin, että tukikelpoisten yritysten määritelmä on selkeä ja objektiivinen, tukikelpoisuus ei ole puolueeton kuten perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vaaditaan, koska se rajoittaa investointien määrää, joista verohuojennusta voi saada kyseisten yritysten toiminnan perusteella. Jos investoiva yritys haluaa saada tukea, sen valinnanvapautta rajoitetaan alakohtaisella perusteella. Merkittävien teknologiayritysten alan määrittämiskriteerien 2 artikla tuotantoteollisuuden ja teknisten palvelujen tuotannonalan osalta rajoittaa verohuojennuksen 11 erityiseen investointilajiin. Näin ollen tuen saaminen tästä ohjelmasta riippuu investoinneista tiettyihin yrityksiin, eikä ohjelma ole yleisesti käytettävissä. Näin ollen vientiä harjoittavien tuottajien väitteet on tältä osin hylättävä.

(123) Väitetään myös, että yritys ei saa verohuojennusta sen takia, että se tuottaa tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tämän järjestelmän mukaiset edut eivät rajoitu erityisen tuotteen tuotantoon. Ei vaadita, että verohuojennus olisi käytettävä ainoastaan toisen tuotteen viennin, myynnin tai tuotannon hyväksi. Yritys saa verohuojennuksen, joka hyödyttää polyesterikatkokuitujen tuotantoa ja vientiä. Näin ollen, koska tuen edut eivät liity erityiseen tutkimukseen kuulumattomaan tuotteeseen, niiden katsotaan hyödyttävän kaikkea myyntiä, myös polyesterikatkokuitujen myyntiä. Tästä johtuen vientiä harjoittavien tuottajien edellä oleva väite on hylättävä.

(124) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan päätelmä, jonka mukaan tätä järjestelmää pidetään erityisenä perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja se sisältää tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia.

Tuen määrän laskeminen

(125) Ainoan kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan saama etu on laskettu väliaikaisen tasoitustullin käyttöönotosta annetun asetuksen johdanto-osan 57 kappaleessa selvitetyllä tavalla oikaisemalla keskimääräistä markkinakorkoa 9,03 prosentista 8,52 prosenttiin, kuten edellä on esitetty. Kyseinen markkinakorko lisättiin tutkimusjakson aikana kantamatta jätettyjen verojen määrään.

(126) Tämä yritys sai 0,71 prosentin edun.

### 3.3 **T & K -toimintaa ja henkilöstön koulutusta koskevat verohuojennukset**

(127) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdanto-osan 67—72 kappale) on jo määritetty, kyseisiä verohuojennuksia ei ole pidetty erityisinä. Asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet tätä päätelmää kiistäviä kirjallisia huomautuksia. Näin ollen kyseistä järjestelmää ei pidetä erityisenä perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitetussa mielessä eikä se siis mahdollista tasoitustullin käyttöönottoa.

### 3.4 **Niukkojen luonnonvarojen alueita koskeviin investointeihin tarkoitetut verohuojennukset**

(128) Taiwanin viranomaiset väittivät kyseisestä järjestelmästä saatavan tuen olevan sallittu perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdan nojalla, koska järjestelmä täyttää epäsuotuisille alueille annettavalle sallitulle tuelle asetetut vaatimukset. Tätä väitettä ei kuitenkaan perusteltu todennettavissa olevalla näytöllä. Koska ei voitu määrittää, että edellä mainitussa säännöksessä asetetut vaatimukset on tosiasiallisesti täytetty, väite on hylättävä.

(129) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että vientiyritykset eivät saaneet etua polyesterikatkokuitujen osalta. Tämä väite on hylättävä edellä kohdassa "Tukien arviointi tarkasteltavana olevan tuotteen osalta" annetun vastauksen mukaisesti.

Tuen määrän laskeminen

(130) Yksi yritys käytti kyseistä järjestelmää ja sai 0,01 prosentin edun.

### 3.5 **Kansainvälisten merkkituotteiden luomiseen tarkoitetut verohuojennukset**

(131) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81 kappaleessa selitetään, yksi vientiä harjoittava tuottaja käytti kyseistä järjestelmää, mutta ei saanut etua. Asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia.

### 3.6 **Halpakorkoiset lainat: automaatiota, saastumisen ehkäisemistä ja energiansäästöä koskevat kannustimet**

(132) Kyseiset järjestelmät, jotka kuvaillaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82—91 kappaleessa, perustuvat teollisuuden kehittämistä koskevan lain (Statute for Upgrading Industries), jäljempänä 'SUI', 21 artiklan 1 kohtaan.

(133) Taiwanin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että kyseisiä lainoja voivat käyttää lähes kaikki taiwanilaiset yritykset ja tämän vuoksi ne eivät ole erityisiä eivätkä ne näin ollen ole tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia. Konkreettisesti ottaen siis väitetään, että tukikelpoisuus ei koske pelkästään tiettyjä yrityksiä; ohjelmaa koskevaa tukikelpoisuutta arvioidaan objektiivisesti, ja vaikka tukikelpoisuus ei olisi objektiivista, siitä ei väistämättä seuraa, että ohjelma olisi erityinen.

(134) Näiden väitteiden osalta on todettava se tosiasia, että edellä mainitun SUI:n 21 artiklan 1 kohdan säännöksissä järjestelmän edut nimenomaisesti rajoitetaan koskemaan tiettyjä yrityksiä, jotka täyttävät joitakin arviointiperusteita tai edellytyksiä. Kyseisiä perusteita tai edellytyksiä, joista mainittakoon investointi erityisiin laitteisiin tietyin kehitysrahaston Executive Yuanin asettamin edellytyksin, ei pidetä perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina objektiivisina arviointiperusteina ja edellytyksinä. SUI:n 21 artiklan 1 kohdan säännöksiä ei voida pitää objektiivisina, sillä arviointiperusteet eivät ole puolueettomia tai luonteeltaan taloudellisia tai laajalti sovellettuja, koska tiedetään etukäteen, että tietyille yrityksille kyseisiä lainoja myönnetään todennäköisemmin kuin toisille ainoastaan niiden toimialan vuoksi. Tämän vuoksi jotkut alat saavat kyseisestä järjestelmästä väistämättä enemmän etua kuin toiset.

(135) Erityisyyden perusperiaatteen mukaan tuen, joka vääristää varojen jakautumista taloudessa suosimalla tiettyjä yrityksiä muiden kustannuksella, olisi vahinkoa aiheuttaessaan johdettava tasoitustoimenpiteisiin. Jos taloudessa on rajoitettu tukikelpoisuutta puolueellisilla perusteilla, varojen jakautuminen väistämättä vääristyy. Tämä periaate on perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan perusta; mainitussa alakohdassa säädetään, että tuki on erityinen, jos tuen myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, rajoittaa mahdollisuuden saada tukea nimenomaisesti tiettyihin yrityksiin. Näin ollen edellä esitetyt väitteet hylätään.

(136) Väitettiin, että vaikka tukikelpoisuus ei olisi objektiivista, siitä ei väistämättä seuraa, että ohjelma olisi erityinen. Tämäkin väite on hylättävä, koska erityisyydestä ei ole ilman eri toimenpiteitä tehty päätelmää. Kyseistä järjestelmää pidetään erityisenä, koska se rajoittuu tiettyihin yrityksiin perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla, kuten edellä on selitetty. Tämän vuoksi komissio vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87 kappaleessa esittämänsä alustavat päätelmät.

(137) Väitettiin lisäksi halpakorkoisten lainojen osalta, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki koostuu ainoastaan valtion korkokantakäytänteen ja markkinakoron erotuksesta.

(138) Tuen määrän laskemista tasoitustullitutkimuksissa koskevissa komission ohjeissa mainitaan kuitenkin erityisesti, että kun kyseessä on valtion antama laina, tuki on valtion antaman lainan koron ja tavanomaisen markkinakoron tutkimusajanjakson aikainen erotus.

(139) Taiwanin viranomaiset väittivät lisäksi, että ainoastaan kaksi yritystä oli saanut etua kyseisestä ohjelmasta polyesterikatkokuitujen kehittämiseen. Tämä väite on hylättävä edellä kohdassa ”Tukien arviointi tarkasteltavana olevan tuotteen osalta” annetun vastauksen mukaisesti.

Tuen määrän laskeminen

(140) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että alustavia päätelmiä varten käytetyn korkokannan olisi pitänyt olla vertailukelpoisissa lainoissa käytetty korkokanta ja että komission soveltama korkoprosentti ei ole missään tapauksessa verrannollinen yritysten markkinoilta saamaan korkokantaan ja että itse asiassa yritykset hankkivat markkinalainoja tutkimusajanjaksolla.

(141) Vertailukelpoisen lainan tulisi olla samankaltainen määrältään, käyttötarkoitukseltaan ja takaisinmaksuajaltaan. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 kappaleessa mainitaan, kyseisiä vertailukelpoisia lainoja ei asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta todettu. Tämän vuoksi komissio vahvistaa vertailuarvona olevan korkokannan soveltamisen sellaisena kuin se on laskettuna Taiwanin osalta ja selitettynä edellä.

(142) Lisäksi eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti ensin, että komissio otti laskelmissaan huomioon oletetun edun silloinkin, kun asianomainen yritys ei ollut maksanut korkoa koko tutkimusajanjakson aikana, koska laina nostettiin useammissa erissä tutkimusajanjaksolla. Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti kuitenkin seuraavissa kirjelmissään päinvastaisesti, että tutkimusajanjaksolla oli suoritettu korkomaksuja.

(143) Asianomainen yritys viittaa erityisesti kolmeen lainaan, joiden osalta kyselyyn annetussa vastauksessa esitetyt tiedot, jotka todennettiin paikalle tehdyn käynnin aikana ja joiden mukaan kyseisistä lainoista ei ollut maksettu korkoa tutkimusajanjaksolla, kiistettiin vasta sen jälkeen, kun asianomainen yritys oli esittänyt ensimmäisen näkökantansa saatuaan alustavat päätelmät tiedoksi.

(144) Kyseisistä lainoista ilmoitettiin, ettei yritys maksanut niistä korkoa tutkimusajanjakson aikana ja että niiden pääomat myönnettiin kertaluonteisina avustuksina. Komissio laski väitettyä tukea koskevat määrät siten kuin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa selitetään.

(145) Kun alustavista päätelmistä oli ilmoitettu osapuolille, yritys väitti, että kyseisistä lainoista oli suoritettu useampia korkomaksuja tutkimusjakson aikana ja että niiden pääomat myönnettiin useampina avustuksina.

(146) Katsotaan, että tältä osin esitetyt tiedot ovat päinvastaisia kuin ne lausumat, jotka yritys nimenomaisesti antoi vastatessaan kyselyyn ja tarkastuskäynnin aikana. Uudet väitteet eivät myöskään vastaa aiemmin todennettuja tietoja. Lisäksi kyseisiä väitteitä ei ole perusteltu tarpeeksi objektiivisella ja/tai todennettavissa olevalla näytöllä. Tämän vuoksi komissio vahvistaa kyseisten lainojen osalta alkuperäisen laskentamenetelmänsä.

(147) Huomautettiin myös, että komission olisi otettava tuen määrää laskiessaan huomioon se tosiasia, että kahden vapaavuoden vuoksi lainaa ei lyhennetty tutkimusjakson aikana. Kyseinen väite ei muuta komission edusta tekemää laskelmaa, joka perustuu maksetun koron ja tavanomaisesti maksettavan koron erotukseen. Tämän vuoksi komissio vahvistaa kyseisten lainojen osalta alkuperäisen laskentamenetelmänsä.

(148) Vientiä harjoittavien tuottajien saama etu on laskettu siten kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88—90 kappaleessa selitetään.

(149) Kyseisten neljän yrityksen saama etu on 0,04—0,31 prosenttia.

### 3.7 **Vapautus tuontitullista: uusien laitteiden ja saastumista ehkäisevien laitteiden hankinta**

(150) Kyseisen tukijärjestelmän, jota väitetään tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaksi, oikeusperusta on Kiinan tasavallan tullitariffin ja tuonti- ja vientitavaroiden luokittelusäännösten, jäljempänä 'tullikoodeksi', 84 luvun 3 ja 9 lisähuomautus, 85 luvun 4 ja 5 lisähuomautus sekä 90 luvun 1 ja 2 lisähuomautus.

(151) Taiwanin viranomaiset väittivät, että kyseinen ohjelma ei vastaa yhtäkään perusasetuksen 2 artiklassa tuesta esitettyä määritelmää erityisesti sen vuoksi, että siinä ei ole suoraa varojen siirtoa, siinä ei tarjota tavaroita tai palveluita eikä siinä anneta hinta- tai tulotukea. Tämä väite on hylättävä, koska järjestelmä merkitsee perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista Taiwanin viranomaisten kantamattomien tuontitullien muodossa antamaa taloudellista tukea ja siitä saatua etua.

(152) Taiwanin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio oli arvioinut kyseistä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 92—99 kappaleessa kuvattua järjestelmää väärin tuen erityisluonteen ja samalla väitetystä tuesta johtuvan tasoitustullin käyttöönottomahdollisuuden osalta.

(153) Väitettiin erityisesti, että kyseistä vapautusta tuontitulleista voivat käyttää kaikki taiwanilaiset yritykset, jotka haluavat hankkia laitteita, joita ei tuoteta paikallisesti, ja tämän vuoksi sitä ei voida pitää erityisenä, koska vapautuksen soveltamisalaa ei rajoiteta tiettyihin yrityksiin ja järjestelmää hallinnoidaan objektiivisin ja puolueettomin perustein.

(154) Katsotaan, että kyseinen peruste ei ole perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu objektiivinen arviointiperuste. Kyseisessä artiklassa säädetään, että objektiivisten arviointiperusteiden tai edellytysten on oltava puolueettomia ja myös luonteeltaan taloudellisia ja niitä on sovellettava laajalti. Edellä mainittuja tullikoodeksin lisähuomautusten säännöksiä ei pidetä luonteeltaan taloudellisina ja laajalti sovellettuina, koska kyseisen järjestelmän käyttö koskee ainoastaan tiettyjä yrityksiä. Kyseisestä järjestelmästä etua saavien yritysten on oltava yhtiöitettyjä ja laillistettuja valmistajia tai teknisiä palveluita tarjoavia tuotannonaloja, jotka käyttävät järjestelmää maahantuodakseen koneita, laitteita ja välineitä ilmansaasteiden, vesien saasteiden, melun tai värähtelyn torjumiseen tai ympäristötarkastukseen ja -testaukseen, jätteen käsittelyyn, tutkimukseen ja kokeisiin tai tullikoodeksin tiettyjen lukujen otsakkeiden nojalla tehtäviin tutkimuksiin ja selvityksiin. Lisäksi olisi painotettava, että nämä edellytykset täyttävät laitteet vapautetaan tuontitulleista vasta sen jälkeen, kun taiwanilaiset viranomaiset ovat todentaneet, että niitä ei vielä valmisteta Taiwanissa. Tämän vuoksi ainoastaan ne yritykset, joiden tuotannonalan koneita ei valmisteta Taiwanissa, saavat etua kyseisestä järjestelmästä.

(155) Hylätään edellä esitetyt väitteet ja vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät.

Tuen määrän laskeminen

(156) Vientiä harjoittavien tuottajien saama etu on laskettu siten kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 98 kappaleessa selitetään.

(157) Kyseisten neljän vientiyrityksen saama etu on 0,12—0,20 prosenttia.

### 3.8 **Vapautus tuontitullista: raaka-aineiden tuonti**

(158) Kyseisen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100—106 kappaleessa kuvatun tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaksi väitetyn tukijärjestelmän oikeusperusta on Kiinan tasavallan tullitariffin ja tuonti- ja vientitavaroiden luokittelusäännösten, jäljempänä 'tullikoodeksi', 29 luvun 6 lisähuomautus.

(159) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että tutkimuksessa ei olisi pitänyt tarkastella kyseistä järjestelmää, koska valituksessa ei viitattu siihen ja koska komissio ei ennen tarkastuskäyntejä pyytänyt tietoja kyseisestä ohjelmasta.

(160) Valituksen tekijä viittasi ja menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa viitattiin "vapautuksiin tuontitulleista" väitettyinä tukiohjelmina, joista tarkasteltavana oleva tuote saa etua. Tämän vuoksi katsotaan, että valitus sisälsi riittävästi alustavaa näyttöä tutkimuksen vireille panemiseksi ja että sekä aloittamista koskeva ilmoitus että komission lähettämät kyselylomakkeet ja niihin liittyvät asiakirjat olivat riittävän selkeitä pyydettäessä tietoja tuontitulleja koskevasta vapautuksesta myös raaka-aineiden osalta. Lisäksi, valituksen tekijöiden ei valitusta tehdessään voida olettaa tuntevan yksityiskohtaisesti kolmansien maiden väitettyjä tukiohjelmia. Perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetäänkin, että valituksessa on oltava valituksen tekijän kohtuudella saatavilla olevat tiedot. Valituksen tekijä esitti väitteitä myös tuontitulleja koskevista vapautuksista uusia laitteita ja saastumista ehkäiseviä laitteita hankittaessa. Tukien luonteen ja erityisesti sen tosiasian vuoksi, että kyseisiä laitteita ja raaka-aineita koskevat vapautukset tuontitulleista myönnettiin kaikki tullikoodeksin lisähuomautusten nojalla, katsotaan, että komissiolla on oikeus tutkia niitä ja suosittaa tarvittaessa tasoitustoimia.

(161) Taiwanin viranomaiset väittivät, että kyseinen ohjelma ei vastaa yhtäkään perusasetuksen 2 artiklassa tuesta esitettyä määritelmää erityisesti sen vuoksi, että siinä ei ole suoraa varojen siirtoa, siinä ei tarjota tavaroita tai palveluita eikä siinä anneta hinta- tai tulotukea. Tämä väite on hylättävä, koska järjestelmä merkitsee perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista Taiwanin viranomaisten kantamattomien tuontitullien muodossa antamaa taloudellista tukea ja siitä saatua etua.

(162) Taiwanin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio oli arvioinut kyseistä järjestelmää väärin tuen erityisluonteen ja samalla väitetystä tuesta johtuvan tasoitustullin käyttöönottomahdollisuuden osalta.

(163) Väitettiin, että kyseiset tuontitullista vapautukset eivät itse asiassa koske ainoastaan tiettyjä yrityksiä, koska vapautuksia myönnetään objektiivisilla ja puolueettomilla arviointiperusteilla.

(164) Kyseinen järjestelmä koskee ainoastaan nimenomaisesti tiettyjä valmistajia, joihin sovelletaan tehtaan hallintosääntöjä maahantuotaessa erityisesti lueteltuja raaka-aineita, tässä tapauksessa kemikaaleja, joita käytetään yksinomaan muovin, muuntokuidun, kumin ja petrokemiallisten välituotteiden valmistukseen kemiallisen reaktion avulla, edellyttäen, että kyseisiä kemikaaleja ei vielä tuoteta Taiwanissa tai siellä ei vielä ole niitä tarpeeksi saatavilla. Tämän johdosta komissio katsoo, että kyseinen järjestelmä koskee nimenomaisesti tiettyjä yrityksiä, jotka täyttävät tullikoodeksin edellä mainitussa lisähuomautuksessa asetetut edellytykset. Kyseisiä edellytyksiä ei pidetä luonteeltaan puolueettomina tai taloudellisina tai laajalti sovellettuina.

(165) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että kyseistä järjestelmää ei voida pitää tukena, koska siinä ei anneta etua, joka olisi suurempi kuin sellaisten tavaroiden tuonnista kannettavat maksut, jotka käytetään täysimääräisesti tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Koska perusasetuksen liitteen I mukaan vastaavaa vapautusta ei pidetä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana tukena, kun se riippuu viennistä, esitetään, että samankaltaista vapautusta, joka ei edellytä tiettyä vientitulosta, on pidettävä suuremman syyn sen oikeuttaessa sallittuna tukena.

(166) Perusasetuksen liitteessä I on vientitukea koskeva esimerkkiluettelo, jonka i kohta koskee tullinpalautusjärjestelmiä, joihin väitteessä todennäköisesti viitataan. Kyseisessä järjestelmässä ei tuontimaksuja kuitenkaan peruuteta tai palauteta, koska tuontitavaroita ei ole pakko käyttää valmiin vientituotteen tuotantopanoksina. Tämän johdosta katsotaan, että vientitukea koskevan esimerkkiluettelon sisältävää liitettä I ei voida soveltaa sen ratkaisemiseksi, muodostaako kyseinen ohjelma tuen, erityisesti sen vuoksi, että järjestelmää ei pidetä vientitukena. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että ainoastaan liitteiden I—III mukaisesti myönnettyjä vapautuksia ei pidetä tukina. Tämän vuoksi sovelletaan perusasetuksen 2 artiklassa tuesta annettua perusmääritelmää. Kyseinen järjestelmä muodostaa tuen, koska se merkitsee Taiwanin viranomaisten kantamattomien tuontitullien muodossa antamaa taloudellista tukea ja siitä koituvaa etua edunsaajalle, jonka ei tarvitse maksaa tuontitullia.

(167) Tämän johdosta komissio vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 104 kappaleessa esittämänsä alustavat päätelmät.

Tuen määrän laskeminen

(168) Vientiä harjoittavien tuottajien saama etu on laskettu siten kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 kappaleessa selitetään.

(169) Neljän vientiyrityksen saama etu on 0,16—0,51 prosenttia.

3.9 **Yhteisrahoitus ja avustusvarat**

(170) Taiwanin viranomaiset väittivät kyseisestä järjestelmästä saatavan tuen olevan sallittu perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan nojalla, koska järjestelmä täyttää tutkimustoimintaan annettavalle sallitulle tuelle asetetut vaatimukset. Väitettä ei kuitenkaan perusteltu todennettavissa olevalla näytöllä. Koska ei voitu määrittää, että edellä mainitussa säännöksessä asetetut vaatimukset on tosiasiallisesti täytetty, väite on hylättävä.

(171) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että kyseinen ohjelma ei koske polyesterikatkokuitujen tuotantoa. Väite on hylättävä edellä kohdassa "Tukien arviointi asianomaisen tuotteen osalta" annetun vastauksen mukaisesti.

Tuen määrän laskeminen

(172) Järjestelmää käytti kaksi yritystä. Toinen yritys ei saanut etua, toisen saaman edun määrä oli 0,01 prosenttia.

4 TASOITUSTULLIEN KÄYTTÖÖNOTON MAHDOLLISTAVIEN TUKIEN MÄÄRÄ

(173) Yhteistyössä toimivien yritysten osalta määritettiin seuraavat kotimaiset tukimäärät:

| | Verohuojennukset | Lainat | Vapautukset tuontitulleista | Yhteisrahoitus | Kokonaistuki |
|---|---|---|---|---|---|
| Nan Ya Plastics Corp. | 1,14 | 0,06 | 0,32 | 0,00 | 1,52 |
| Far Eastern Textile Ltd | 0,40 | 0,31 | 0,36 | 0 | 1,08 |
| Shinkong Synthetic Fibres Corp. | 0 | 0,04 | 0,68 | 0,01 | 0,73 |
| Tuntex Distinct Corp. | 0 | 0,20 | 0,34 | 0 | 0,54 |

(174) Painotettu keskimääräinen maakohtainen tukimarginaali ylittää sovellettavan 1 prosentin vähimmäismarginaalin kaikkien tutkimuksessa tarkasteltujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka käytännössä vastaavat kaikesta Taiwanista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä yhteisöön.

D **VAHINKO**

1 YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(175) Koska komissiolle ei esitetty huomautuksia yhteisön tuotannonalan määritelmästä, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 133 kappaleen päätelmät.

2 YHTEISÖN KULUTUS

(176) Koska komissiolle ei esitetty huomautuksia yhteisön kulutuksesta, vahvistetaan siitä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa esitetty arvio.

3 POLYESTERIKATKOKUITUJEN TUONTI YHTEISÖÖN ASIANOMAISISTA MAISTA

a) *Tuonnin kumulatiivinen arviointi*

(177) Alustavasti katsottiin, että oli riittäviä perusteita Australiasta ja Taiwanista tulevan tuonnin kumuloinnille ja Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Indonesiasta tulevan tuonnin jättämiselle selvityksen ulkopuolelle.

(178) Koska tutkimuksen nykyisessä vaiheessa Indonesian osalta todettiin vähimmäistason ylittävien tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien olemassaolo, oli tarkasteltava kysymystä siitä, olisiko Indonesiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia arvioitava perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti kumulatiivisesti Australiasta ja Taiwanista tulevan tuonnin kanssa.

(179) Sen jälkeisen tarkastelun tulokset osoittivat, että:

a) Australiaa, Taiwania ja Indonesiaa koskevat maakohtaiset tukimarginaalit ylittivät vähimmäistason;

b) kyseisistä maista tulevan tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen yhteisön kulutukseen verrattuna;

c) tuotujen polyesterikatkokuitujen ja yhteisön tuotteen välisiä kilpailuolosuhteita sekä tuotujen polyesterikatkokuitujen kilpailuolosuhteita yhteisön markkinoilla koskevasta selvityksestä kävi ilmi, että:

— kaikista viejämaista tuodut polyesterikatkokuidut ja yhteisössä tuotetut polyesterikatkokuidut ovat samankaltaisia tuotteita,

— kaikista viejämaista tuodut polyesterikatkokuidut myytiin samankaltaisia myyntikanavia pitkin samoille asiakkaille,

— kaikista maista tuodut polyesterikatkokuidut myytiin samankaltaisilla hinnoilla.

Kävi ilmi, että asianomaisista maista tulevan tuonnin myyntihinnat alittivat yhteisön tuotannonalan myyntihinnat.

(180) Edellä esitetyn perusteella tehtiin se päätelmä, että oli olemassa riittäviä perusteita Australiasta, Taiwanista ja Indonesiasta tulevan tuonnin kumulointiin.

b) *Tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(181) Asianomaisista maista tuleva tuonti Indonesian kumulointi mukaan lukien kehittyi vuoden 1996 ja tutkimusjakson välillä seuraavasti:

*(tonneina)*

| Tuonti | 1996 | 1997 | 1998 | Tutkimusjakso |
|---|---|---|---|---|
| Australia | 62 | 1 248 | 11 254 | 11 799 |
| *Indeksi* | *100* | *2 007* | *18 093* | *18 969* |
| Taiwan | 20 213 | 26 811 | 35 524 | 34 878 |
| *Indeksi* | *100* | *133* | *176* | *173* |
| Indonesia | 4 696 | 12 238 | 25 276 | 22 871 |
| *Indeksi* | *100* | *260* | *538* | *487* |
| **Asianomaiset maat yhteensä** | **24 971** | **40 297** | **72 054** | **69 548** |
| ***Indeksi*** | ***100*** | ***161*** | ***288*** | ***278*** |

*Lähde:* Eurostat

(182) Edellä olevasta taulukosta ilmenee, että asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi merkittävästi erityisesti vuosina 1997 ja 1998, jolloin se lähes kaksinkertaistui. Lievä lasku vuoden 1998 ja tutkimusjakson välillä johtuu tuonnin vähäisyydestä vuoden 1999 ensimmäisellä vuosineljänneksellä vuoden 1998 ensimmäiseen neljännekseen verrattuna.

| Markkinaosuus | 1996 | 1997 | 1998 | Tutkimusjakso |
|---|---|---|---|---|
| Kaikki asianomaiset maat | 5,5 % | 7,8 % | 12,3 % | 12,0 % |
| Indeksi | 100 | 142 | 224 | 218 |

(183) Edellä esitettyihin lukuihin sisältyy tuonti Indonesiasta. Suuntaus vahvistaa asianomaisista maista tulevan tuonnin lisääntymisen yhteisön markkinoilla sekä absoluuttisesti että markkinaosuudella mitattuna.

c) *Keskimääräisen tuontihinnan kehittyminen*

(184)

| Keskimääräinen tuontihinta | 1996 | 1997 | 1998 | Tutkimusjakso |
|---|---|---|---|---|
| Kaikki asianomaiset maat<br>Indeksi: 1996 = 100 | 100 | 94 | 82 | 77 |

Edellä oleva taulukko osoittaa keskimääräisen tuontihinnan merkittävän laskun erityisesti vuosina 1997 ja 1998 (– 12 %). Tuontihinnat laskivat edelleen 6 prosenttia vuoden 1998 ja tutkimusjakson välillä. Kyseinen kielteinen kehitys tapahtui samaan aikaan, kun asianomaisista maista tuleva tuonti lisääntyi voimakkaasti vuoden 1997 ja tutkimusjakson välillä.

d) *Hinnan alittavuus*

(185) Palautetaan mieleen, että hinnan alittavuus määritettiin alustavasti vientihinnan (cif-hinta yhteisön rajalla, tullattuna) ja yhteisön tuotannonalan veloittamien hintojen (vapaasti tehtaalla) vertailun perusteella. Samankaltaisten polyesterikatkokuitujen tuotetyyppien osalta huomioon otetut myyntihinnat olivat riippumattomilta asiakkailta veloitetut hinnat, joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset. Vientihinnat on tarvittaessa oikaistu samalle kaupan portaille kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.

(186) Vertailun (joka tehtiin painotettujen keskiarvojen perusteella) tulokset osoittivat, että prosenttiosuutena yhteisön tuotannonalan keskimääräisistä myyntihinnoista ilmaistujen hinnan alittavuuden marginaalit olivat keskimäärin 21 prosenttia Australian osalta ja 6,1 prosenttia Taiwanin osalta. Koska komissiolle ei esitetty huomautuksia hinnan alittavuutta koskevista laskelmista, vahvistetaan hinnan alittavuuden marginaalit.

(187) Samoja menetelmiä sovellettiin Indonesian osalta. Vertailu perustui yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien esittämiin tietoihin ja indonesialaisten yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien osalta käytettävissä oleviin parhaimpiin tietoihin. Sen tulokset osoittivat kyseisen maan osalta painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaaliksi 33,9 prosenttia.

4 YHTEISÖN TUOTANNONALAN TALOUDELLINEN TILANNE

a) *Tuotanto, kapasiteetti ja kapasiteetin käyttö*

(188) Australian viranomaiset arvostelivat menetelmää, jota komissio käytti yhteisön tuotannonalan asianomaista tuotetta koskevan tuotantokapasiteetin arvioimiseksi. Niiden mielestä polyesterikatkokuituja koskevan tuotantokapasiteetin 7 prosentin lasku määritettiin ottaen huomioon muiden tuotteiden tuotantoon käytetyn kapasiteetin, mikä teki siitä virheellisen. Australian viranomaiset katsoivat, että polyesterikatkokuituja koskeva tuotantokapasiteetti olisi pitänyt arvioida yksinomaan tutkimuksen kattaman polyesterikatkokuitujen tosiasiallisen tuotannon perusteella.

(189) Australian viranomaiset katsoivat joka tapauksessa, että yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetin väheneminen oli ristiriidassa merkittävästä vahingosta tehdyn päätelmän kanssa: ensiksi, koska vähennyksen vuoksi yhteisön tuotannonala ei voinut osallistua markkinoiden huomattavaan kasvuun (+27 prosenttia) tarkastelujaksolla; toiseksi, koska kapasiteetin vähennys johtui siitä tosiasiasta, että muut tuotteet olivat kannattavampia kuin polyesterikatkokuidut.

(190) Tuotantokapasiteetin arvioinnin osalta olisi painotettava sitä, että tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotetaan samoilla tuotantolinjoilla kuin saman tuoteperheen muita tuotteita. Tämän vuoksi on mahdotonta yksilöidä yksinomaan yhtä tuotetta koskeva tosiasiallinen kapasiteetti suhteessa kaikkiin samalla tuotantolinjalla tuotettuihin tuotteisiin. Näissä olosuhteissa polyesterikatkokuituja koskeva tuotantokapasiteetin arviointi perustui suhdelukuun, joka saatiin vertaamalla polyesterikatkokuitujen tosiasiallista tuotantoa kaikkien samoilla tuotantolinjoilla tuotettujen tuotteiden tosiasialliseen kokonaistuotantoon. Tämän johdosta, toisin kuin Australian viranomaiset väittivät, polyesterikatkokuituja koskevan tuotantokapasiteetin arvioinnissa otetaan huomioon polyesterikatkokuitujen tosiasiallinen tuotanto.

(191) Tästä seuraa myös, että yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetin vähennystä ei määritetty ottaen muut tuotteet huomioon. Tätä lausumaa tukevat tutkimuksen myöhemmät päätelmät, jotka vahvistivat sen, että yhteisön tuotannonala muunsi useita aiemmin polyesterikatkokuitujen valmistukseen erikoistuneita tuotantolinjoja muiden sellaisten kuitutyyppien tuotantoon, joita nykyinen tutkimus ei koske. Tutkimuksessa kävi ilmi myös, että monta polyesterikatkokuitujen tuotantolaitosta lopetettiin tarkastelujakson aikana.

(192) Olisi pantava merkille myös, että siirtyminen polyesterikatkokuitujen tuotannosta muiden tuotteiden tuotantoon johtui etupäässä yhteisön tuotannonalalle, joka oli jatkuvassa epäterveessä kilpailuasemassa kolmansista maista polkumyynnillä ja tuetun tuonnin kanssa, polyesterikatkokuitujen tuotannossa ja myynnissä aiheutuneista pitkän aikavälin tappioista. Kapasiteetin vähentyminen, jonka vuoksi yhteisön tuotannonala ei pystynyt hyötymään markkinoiden kasvusta, on tämän vuoksi erityisen oleellinen vahingon määrityksen sekä nimenomaisesti jäljempänä käsiteltävän tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden selvityksen osalta.

(193) Tämän vuoksi Australian viranomaisten väitteitä pidetään perusteettomina. Näin ollen vahvistetaan polyesterikatkokuituja koskevan tuotantokapasiteetin arvioinnin osalta esitetyt tiedot ja edellä kuvattu menetelmä sekä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 141 ja 142 kappaleen päätelmät.

b) *Yhteisön tuotannonalan kannattavuus*

(194) Australian viranomaiset huomauttivat, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus kohentui tarkastelujaksolla merkittävästi noin 4 prosentin tappiosta yli 6 prosentin voittoon. Väitettiin myös, että kun väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa mainittiin kannattavuustason olevan edelleen riittämätön, ei esitetty lukuja siitä, mikä tuotannonalan kannattavuus oli ennen tuettua tuontia. Tämän vuoksi Australian viranomaiset väittivät, ettei voitu asianmukaisesti arvioida, oliko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko merkittävä.

(195) Edellä esitetty lausuma voidaan asianmukaisesti tulkita niin, että kannattavuuden kohentaminen tarkastelujaksolla ei ilman muuta johda siihen päätelmään, että yhteisön tuotannonalalle ei olisi aiheutunut merkittävää vahinkoa. Arviota siitä, oliko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko merkittävä, ei voida perustaa ainoastaan kannattavuuteen eikä myöskään kannattavuuden vertailuun vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä.

Perusasetuksen säännöksissä luetellaankin sellaisia tekijöitä kuten polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus samankaltaisten tuotteiden hintaan yhteisön markkinoilla sekä täsmennetään, että yhden tai useamman tekijän perusteella ei välttämättä voida tehdä kielteistä päätelmää vahingosta.

(196) Kuten yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta koskevissa päätelmissä jäljempänä osoitetaan, merkittävää vahinkoa koskeva päätelmä ei ollut ainoastaan perusteltu yhteisön tuotannonalan riittämättömän kannattavuuden vuoksi, vaan se perustui myös siihen kielteiseen kehitykseen, joka todettiin useimpien kyseistä tuotannonalaa koskevien talouden tunnuslukujen osalta: markkinaosuus, tuotantokapasiteetti, myyntimäärä, myyntihinnat, varastot, investoinnit, työllisyys ja asianomaisista maista tulevan tuetun tuonnin merkittävä hinnan alittavuus.

(197) Tämä tutkimus osoitti kannattavuuden kohentamisen johtuneen etupäässä sekä yhteisön tuotannonalan aloittamasta rakenneuudistuksesta ja siitä johtavasta myynti-, yleis- ja hallintokustannusten vähentymisestä että raaka-aineiden hankintahintojen laskusta. Tuotantokustannukset laskivat nopeammin kuin myyntihinnat, minkä ansiosta yhteisön tuotannonala sai voittoa vuodesta 1998 alkaen. Painotettiin kuitenkin, että kannattavuuden kohentaminen saattaa olla ainoastaan tilapäistä, ja millä tahansa kielteisillä tekijöillä, kuten raaka-aineiden hintojen kielteisellä kehityksellä, voisi olla vakavia vaikutuksia nykyiseen tilanteeseen.

(198) Tästä huolimatta olisi pantava merkille, että komissio toteaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 179 kappaleessa, että täysimääräisiin tuotantokustannuksiin olisi lisättävä 10 prosentin marginaali yhteisön tuotannonalalle vahinkoa aiheuttamattoman hinnan määrittämiseksi. Tämän vuoksi katsotaan, että kyseinen marginaali vastaa sitä vähimmäisvoittoa, minkä yhteisön tuotannonala voisi olettaa saavansa, jos tuettua tuontia asianomaisista maista ei olisi.

(199) Edellä esitetyn perusteella ja koska komissiolle ei esitetty muita huomautuksia yhteisön tuotannonalan kannattavuudesta, vahvistetaan päätelmä tutkimusjakson aikaisen kannattavuuden riittämättömyydestä.

c) *Markkinaosuus*

(200) Taiwanin viranomaiset väittivät, että eräs yhteisön tuotannonalan rakenneuudistuksen seuraus oli joidenkin tehottomien polyesterikatkokuitujen yhteisön tuottajien poistuminen yhteisön markkinoilta. Ne väittivät myös, että jäljelle jääneistä tuottajista ei ainoastaan tullut kilpailukykyisempiä kansainvälisen kilpailun ansiosta, vaan ne eivät myöskään menettäneet markkinaosuutta, jota voidaan pitää merkittävänä.

(201) Kyseisen väitteen osalta olisi huomautettava, että markkinaosuuden kehitystä tarkastelujaksolla arvioitiin johdonmukaisesti niiden samojen yritysten perusteella, jotka tässä erityistapauksessa muodostavat yhteisön tuotannonalan. Tämän vuoksi, toisin kuin Taiwanin viranomaiset väittävät, vuoden 1996 ja tutkimusajakson välillä tapahtunut yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden vähentyminen (– 17 prosenttia) perustuu yksinomaan yhteisön tuotannonalan muodostavia yrityksiä koskeviin tietoihin. Oletus siitä, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuutta määritettäessä on otettu huomioon tietoja toimintansa yhteisön markkinoilla lopettaneista yrityksistä, on tämän vuoksi perusteeton.

d) *Päätelmät*

(202) Edellä esitetyn perusteella ja koska Indonesiasta tulevan tuonnin kumulaatio ei antanut syytä muuttaa alustavia päätelmiä ja päätelmää siitä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tutkimusjakson aikana, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 151 ja 152 kappaleen sisältö, jossa esitetään päätelmät yhteisön tuotannonalan tilanteesta.

## E **SYY-YHTEYS**

### 1 TUETUN TUONNIN VAIKUTUKSET

(203) Sekä Australian että Taiwanin viranomaiset totesivat, että ei ole näyttöä siitä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko olisi johtunut Taiwanista ja Australiasta tuoduista vähäisistä määristä.

(204) Australian viranomaiset väittivät, että Australiasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli liian vähäinen (2 prosenttia kulutuksesta) vaikuttaakseen hintoihin yhteisön markkinoilla. Sen oli yhteisön markkinoilla pikemminkin noudatettava suurien toimijoiden asettamia hintasuuntauksia. Australian viranomaiset ehdottivatkin, että mahdollinen vahinko oli aiheutunut muista kolmansista maista tulleesta merkittävästä tuonnista.

(205) Taiwanin viranomaiset väittivät vastaavasti, että Taiwanin viennin noin 6 prosentin markkinaosuus varsinkin, kun otetaan huomioon kyseisen tuonnin osalta määritetty alhainen hinnan alittavuuden taso, ei ole objektiivisesti tarkasteltuna voinut vaikuttaa yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, koska yhteisön tuotannonalan markkinaosuus on yli 50 prosenttia yhteisön markkinoista.

(206) Australian ja Taiwanin viranomaisten kyseisten maiden markkinaosuuksia koskevien väitteiden osalta palautetaan mieleen, että Australiasta ja Taiwanista tulevan tuonnin todettiin ylittävän selvästi vähimmäistason tutkimusjakson aikana. Lisäksi todettiin, että kaikki kumuloitua selvitystä koskevat edellytykset täyttyivät. Näin ollen huomautukset yksittäisten maiden markkinaosuuksista ovat epäolennaisia.

(207) Tämän lisäksi hinnat, joilla kyseisistä maista tuotua polyesterikatkokuitua myytiin yhteisön markkinoilla, alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat. Tämän vuoksi Australiasta ja Taiwanista vientituella tuoduilla polyesterikatkokuiduilla yhdessä Indonesiasta vientituella tuotujen huokeahintaisten polyesterikatkokuitujen kanssa oli merkittävä kielteinen vaikutus edelleenkin haavoittuvan yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Tätä päätelmää tukee se tosiasia, että polyesterikatkokuitujen markkinat ovat avoimet ja sen vuoksi hintaeroilla tai huokeilla tarjouksilla saattaa olla hintoja laskeva vaikutus.

(208) Näin ollen katsotaan, että Australian ja Taiwanin viranomaiset eivät esittäneet sellaista näyttöä, joka olisi ristiriidassa alustavan päätelmän kanssa siitä, että huokeahintainen tuettu tuonti aiheutti yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa. Tämän vuoksi vahvistetaan päätelmä siitä, että tuettu tuonti erikseen tarkasteltuna on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

2 VALUUTTAKURSSIVAIHTELUT

(209) Australian viranomaiset väittivät, että komissio ei ollut tarkastellut valuuttakurssivaihteluiden vaikutusta Australiasta tulevan tuonnin hintaan, ja täsmensivät, että tutkimusjakson aikana australialaiset polyesterikatkokuitujen vientiä harjoittavat tuottajat olivat saaneet etua kotimaan valuutan revalvoitumisesta.

(210) Tältä osin olisi pantava merkille, että kyseisestä maasta tulevasta tuonnista laskutettiin yhteisön markkinoilla Yhdysvaltain dollareissa, Saksan markoissa ja Englannin punnissa eikä Australian dollareissa. Australian valuutan vasta-arvo ei tämän vuoksi ollut olennaista asiaan vaikuttavissa määrityksissä.

(211) Olisi pantava joka tapauksessa merkille, että Australian valuutta devalvoitui tutkimusjakson ensimmäisten seitsemän kuukauden aikana ja sen jälkeen se revalvoitui tutkimusjakson seuraavien viiden kuukauden aikana verrattuna sen ecu/euro-pariteettiin tutkimusjakson ensimmäisenä kuukautena. Australian valuutta ei siis ollut jatkuvassa laskussa tutkimusjakson aikana.

3 PÄÄTELMÄT

(212) Koska komissiolle ei esitetty uusia väitteitä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syystä, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 168 kappaleessa esitetty päätelmä siitä, että tuettu tuonti erikseen tarkasteltuna on aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

## F **YHTEISÖN ETU**

1 YHTEISÖN TUOTANNONALAN ETU

(213) Koska edellä käsitellyistä asioista ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 170 kappaleessa esitetyt yhteisön tuotannonalan etua koskevat päätelmät.

2 VAIKUTUKSET KÄYTTÄJIIN

(214) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen eräät käyttäjät ja tuojat esittivät huomautuksensa kirjallisesti. Lisäksi eräs käyttäjiä edustava järjestö saatuaan tiedon väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta pyysi saada tulla kuulluksi, ja komissio kuulikin sitä.

(215) Olisi pantava merkille, että suurin osa edellä mainituista käyttäjistä ja tuojista ei joko ilmoittautunut menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa tai vastannut komission niille lähettämään kyselylomakkeeseen. Tämän vuoksi useimpia niistä ei voida pitää perusasetuksen 31 artiklan 2 kohdan mukaisena asianomaisina osapuolina eikä niiden näkökantoja pitäisi periaatteessa ottaa huomioon menettelyn tässä vaiheessa.

(216) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 171 kappaleessa todetaan, yhteistyön vähäisyys yhteisön etua koskeneessa tutkimuksessa merkitsi sitä, että toimenpiteiden vaikutukset käyttäjien ja tuojien toimiin määritettiin käytettävissä olleiden tietojen perusteella.

(217) Asianomaisten osapuolten esittämiä näkökantoja tarkasteltiin. Tämän perusteella katsottiin, että niissä esitetty pääasiallinen väite oli se, että tasoitustullien käyttöönotto vaikuttaisi kielteisesti niiden kilpailukykyyn jatkojalostustuotteiden osalta ja uhkaisi niiden toiminnan jatkumista yhteisön polyesterikatkokuitumarkkinoilla. Tullien käyttöönotolla saataisiinkin aikaan ensinnäkin asianomaisista maista tuotujen polyesterikatkokuitujen hintojen nousu, jonka johdosta polyesterikatkokuitujen yhteisön käyttäjien olisi puolestaan nostettava jatkojalostustuotteista veloittamiaan hintoja. Yhteisön käyttäjien mielestä kyseinen kehitys lisäisi huokeahintaisten jatkojalostustuotteiden tuontia muista kolmansista maista ja tässä tutkimuksessa tarkastelluista maista.

(218) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 171 ja 172 kappaleen sisällön perusteella tutkimuksesta kävi ilmi, että eräät käyttäjät alkoivat hankkia polyesterikatkokuituja yhteisön tuotannonalan sijasta yksinomaan asianomaisista maista. Tämän vuoksi katsotaan, että jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön vientituella tuotujen huokeahintaisten polyesterikatkokuitujen aiheuttamien vääristävien vaikutusten korjaamiseksi, tilanne laajenee ja markkinat kärsivät siitä pitkällä aikavälillä: ensinnäkin siksi, että osa yhteisön tuottajista lopettaa toimintansa, mikä johtaa kilpailun vähentymiseen yhteisön markkinoilla; toiseksi sen vuoksi, että se edistää huokeahintaisemman vientituetun polyesterikatkokuidun tuettua tuontia yhteisön markkinoille asettaen kyseisen tuonnin käyttäjät edullisempaan kilpailutilanteeseen muita hankintalähteitä käyttäviin verrattuna. Tämän vuoksi katsotaan, että kaikkien yhteisön markkinoiden toimijoiden etu vaatii tosiasiallista kilpailua kaupan osalta ja sen myötä tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa polyesterikatkokuitujen tuetussa tuonnissa.

(219) Tuotetta käyttävän tuotannonalan kustannusrakenteesta käytettävissä olevat tiedot, ehdotettujen toimenpiteiden taso sekä tuetun tuonnin ja muiden hankintalähteiden välinen suhde osoittavat joka tapauksessa, että:

— polyesterikatkokuidut saattavat edustaa 25—45:tä prosenttia käyttäjien jatkojalostustuotteiden kokonaistuotantokustannuksista,

— keskimääräinen tasoitustulli on asianomaisten maiden osalta noin 3 prosenttia,

— tuetun tuonnin osuus on 12 prosenttia polyesterikatkokuitujen kokonaiskulutuksesta.

Ehdotetut toimenpiteet saattavat lisätä käyttäjien tuotantokustannuksia 0,1—0,16 prosenttia. Todennäköistä enimmäislisäystä pidetään vähäpätöisenä verrattuna ehdotettujen toimenpiteiden myönteisiin vaikutuksiin tehokkaan kilpailun palauttamisessa yhteisön markkinoille.

(220) Siten vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 172 kappaleen päätelmät siitä, että ehdotettujen toimenpiteiden vaikutus käyttäjien kannattavuuteen ja niiden toiminnan jatkumiseen markkinoilla on vähäinen.

3 PÄÄTELMÄT

(221) Yhteisön edun määrittämisestä esitettyjen uusien väitteiden ei katsota kumoavan päätelmää siitä, että ei ole olemassa pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön tasoitustoimenpiteitä. Tämän vuoksi alustavat päätelmät vahvistetaan.

## G **LOPULLISET TULLIT**

(222) Tukia, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset tasoitustoimenpiteet, jotta tuettu tuonti Australiasta, Indonesiasta ja Taiwanista ei aiheuttaisi enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

1 VAHINGON POISTAVA TASO

(223) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 179 kappaleessa selitetään, hintojen osalta määritettiin vahinkoa aiheuttamaton taso, joka kattaa yhteisön tuotannonalan tuotantokustannukset ja ilman tuettua tuontia asianomaisista maista saatavan kohtuullisen voiton.

2 TULLIN MUOTO JA MÄÄRÄ

(224) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tasoitustulli vastaa tukimarginaaleja, koska vahinkomarginaalit määritettiin korkeammiksi asianomaisten maiden kaikkien viejien osalta.

a) *Australia*

(225) Tämä johti australialaisen yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta seuraaviin jäännöstulleihin:

| Yritys | Vientitukimarginaali | Kokonaistukimarginaali | Ehdotettu tasoitustulli |
|---|---|---|---|
| Leading Synthetics | 6,0 % | 6,0 % | 6,0 % |
| Muut yritykset | 6,0 % | 6,0 % | 6,0 % |

(226) Käytännössä kaiken Taiwanista peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin yhteisöön kattaneen yhteistyön laajuuden vuoksi katsottiin aiheelliseksi määrittää jäännöstulli samaksi kuin yhteistyössä toimivien yritysten osalta määritetty korkein tulli eli 6,0 prosentiksi.

b) *Indonesia*

(227) Koska yhteistyöstä kieltäytymisen aste määritettiin Indonesian osalta yli 30 prosentiksi, katsottiin aiheelliseksi soveltaa menetelmää, jolla vältetään yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen. Tämän vuoksi yhteistyöhön osallistumattomiin yrityksiin sovellettava tulli määritettiin perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti käytettävissä olleiden tietojen perusteella 10 prosentiksi.

| Yritys | Vientitukimarginaali | Kokonaistukimarginaali | Ehdotettu tasoistustulli |
|---|---|---|---|
| PT. Indorama Synthetics TbK | 1,4 % | 1,4 % | 0 % |
| PT. Panasia Indosyntec TbK | 0 % | 0 % | 0 % |
| PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries | 0 % | 0 % | 0 % |
| PT. GT Petrochem Industries TbK | 0,4 % | 0,4 % | 0 % |
| PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation | 0,4 % | 0,4 % | 0 % |
| Kaikki yritykset | 5 % | 10 % | 10 % |

c) *Taiwan*

(228) Palautetaan mieleen, että Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa polkumyyntitoimenpiteet ovat jo käytössä. Tutkimuksessa määritetyt tuet eivät kuitenkaan ole vientitukia, ja tämän vuoksi niiden ei katsota vaikuttaneen vientihintaan ja vastaavaan polkumyyntimarginaaliin. Siten tasoitustullit voidaan ottaa käyttöön kumuloidusti voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden kanssa. Tämä johtaa taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta seuraaviin tasoitustulleihin:

| Yritys | Vientitukimarginaali | Kokonaistukimarginaali | Ehdotettu tasoitustulli |
|---|---|---|---|
| Nan Ya Plastics Corp. | 0 % | 1,5 % | 1,5 % |
| Far Eastern Textile Ltd | 0 % | 1,0 % | 1,0 % |
| Shinkong Synthetic Fibres Corp. | 0 % | 0 % | 0 % |
| Tuntex Distinct Corp. | 0 % | 0 % | 0 % |
| Muut yritykset | 0 % | 1,5 % | 1,5 % |

(229) Käytännössä kaiken Taiwanista peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin yhteisöön kattaneen yhteistyön laajuuden vuoksi katsottiin aiheelliseksi määrittää jäännöstulli samaksi kuin yhteistyössä toimivien yritysten osalta määritetty korkein tulli eli 1,5 prosentiksi.

(230) Tässä asetuksessa yksilöidyt yrityskohtaiset tasoitustullit määritettiin tutkimuksen päätelmien perusteella. Tämän vuoksi ne vastaavat näiden yritysten kyseisen tutkimuksen aikana määritettyä tilannetta. Kyseisiä tulleja (toisin kuin ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa maakohtaista tullia) voidaan tämän vuoksi soveltaa ainoastaan asianomaisesta maasta peräisin olevien ja kyseisten yritysten ja näin ollen nimenomaisesti mainittujen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Muiden kuin tämän asetuksen säännösosassa nimenomaisesti nimeltään ja osoitteeltaan yksilöityjen yritysten ja näihin etuyhteydessä olevien oikeussubjektien tuottamien tuotuihin tuotteisiin ei sovelleta kyseisiä tulleja, vaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(231) Kaikki näiden yrityskohtaisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle [1], ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

[1] Euroopan komissio, Kauppapolitiikan pääosasto, Linja C, DM 24 — 8/38, Rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Bryssel.

H **VÄLIAIKAISEN TULLIN KANTAMINEN**

(232) Vientiä harjoittavien tuottajien osalta määritettyjen tasoitustukien laajuuden ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuuden vuoksi katsotaan olevan tarpeen, että asetuksen (EY) N:o 123/2000 mukaiset väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti käyttöön otettujen lopullisten tullien suuruisina,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla*

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Australiasta, Indonesiasta ja Taiwanista peräisin olevien ja CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien karstaamattomien, kampaamattomien tai muuten kehruuta varten käsittelemättömien polyesteriä olevien synteettikatkokuitujen tuonnissa.

2. Jäljempänä nimettyjen yritysten tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava tulli on tuotteiden alkuperämaan mukaan seuraava:

1) **Australia**

| Yritys | Tulli (prosentteina) | Taric-lisäkoodi |
|---|---|---|
| Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne, Victoria | 6,0 | A059 |
| Kaikki muut australialaiset yritykset | 6,0 | A999 |

2) **Indonesia**

| Yritys | Tulli (prosentteina) | Taric-lisäkoodi |
|---|---|---|
| PT. Indorama Synthetics TbK<br>Graha Irama, 17th floor<br>Jl. H. R. Rasuna Said Blok X-1 Kav. 1-2<br>PO Box 3375<br>Jakarta 12950 | 0 | A051 |
| PT. Panasia Indosyntec TbK<br>Jl. Garuda 153/74<br>Bandung 40184 | 0 | A052 |
| PT. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries<br>Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks<br>Ketapang Indah<br>Blok B 1 n. 23<br>Jakarta 11140 | 0 | A054 |
| PT. GT Petrochem Industries TbK<br>Exim Melati Building, 9th floor<br>Jl. M.H. Thamrin Kav. 8-9<br>Jakarta 10230 | 0 | A053 |
| PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation TbK<br>5th floor Mid Plaza 1<br>Jl. Jend. Sudiman Kav. 10-11<br>Jakarta 10220 | 0 | A055 |
| Kaikki muut yritykset | 10 | A999 |

3) **Taiwan**

| Yritys | Tulli (prosentteina) | Taric-lisäkoodi |
|---|---|---|
| Nan Ya Plastics Corp.,<br>201 Tung Kwa N.Road,<br>Taipei | 1,5 | 8193 |
| Far Eastern Textile Ltd,<br>33rd floor, no 207 Tun-Hwa South Road, Sec.2,<br>Taipei | 1,0 | 8192 |
| Shinkong Synthetic Fibres Corp.,<br>7, 8th floor, 123 Sec.2, Nanking E. Road,<br>Taipei | 0 | 8194 |
| Tuntex Distinct Corp.,<br>15th floor, no 376, Sec.4, Jen Ai road,<br>Taipei | 0 | A063 |
| Kaikki muut yritykset | 1,5 | 8195 |

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

*2 artikla*

1. Kannetaan Australiasta ja Taiwanista peräisin olevassa tuonnissa asetuksella (EY) N:o 123/2000 käyttöön otetun väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät tällä asetuksella lopullisesti käyttöön otettujen tullien suuruisina. Vapautetaan lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

2. Mitä 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, sovelletaan myös väliaikaisten tasoitustullien vakuutena olevien määrien lopulliseen kantamiseen.

*3 artikla*

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä toukokuuta 2000.

*Neuvoston puolesta*

J. PINA MOURA

*Puheenjohtaja*